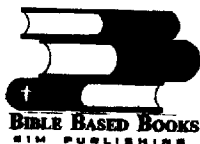

ፍለጋ የሌለውን ባለጸግነት ውረስ

ገንዘብ ሊገዛው የማይችለውን ነገር ንብረትህ አድርግ

ከዋረን ደብልዩ ዌርዝቢ
ትርጉም - ግርማዊ
እርማት - በፍቃዱ ገብሬ

መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት ያደረጉ መጻሕፍት
የኤስ. አይ. ኤም ሥነ ጽሑፍ ክፍል
የፖ.ሣ.ቁጥር 127፥ አዲስ አበባ፥ ኢትዮጵያ

Copyright © 1976 by SP Publications, Inc.
Chariot Victor Publishing, 4050 Lee Vance View,
Colorado Springs, Colorado 80918 U.S.A.
All rights reserved.

መቅድም

1. ሕያው የሆኑ ቅዱሳን!	1
2. ምን ያህል ብልጹግ ነህ!	10
3. የሂሳብ መዝገብ	19
4. ከመቃብሩ ውጡ	27
5. ታላቅ የሰላም ተልዕኮ	39
6. አንድ ምሥጢር አውቃለሁ	50
7. ብልጽግናህን ከእጅህ አስገባ	61
8. አብረን እንጓዝ	70
9. አሮጌውን ሰው አስወግዱ!	81
10. አባታችንን መምህሉ	92
11. መንግሥተ ሰማይን በቤትህ	103
12. የክርስቶስን ጌትነት መኖር	144
13. መንፈሳዊ ውጊያ!	125

መቅድም

ከዓመታት በፊት የሰማሁት አንድ ታሪክ የዚህን መጽሐፍ መልእክት ደህና አድርጎ ያጠቃልለዋል።

አንድ በቂ ምግብ ያላገኘ ልጅ በከተማዬቱ ጎዳና ላይ ይገኝና ወደ ሆስፒታል ይወሰዳል። ነርሶቹ ሰውነቱን አጥበው ልብስ ካለበሉት በኋላ አልጋ ላይ አስቀምጠው እራቱን የያዘ ትሪ አቀረቡለት። በዚያ ትሪ ላይ ወተት የተሞላበት ትልቅ ብርጭቆ ይታይ ነበር። የልጁ እጆች ብርጭቆውን ሲይዙ ዓይኖቹ በደስታ በርተው ከነርሶቹ ላይ ተተክሉ። ከዚያም፦

«ሁሉንም መጠጣት እችላለሁ?» ሲል ልባቸውን የሚነካ ጥያቄ አቀረበላቸው።

ይህም ልጅ በቤቱ በቂ የሆነ ነገር እንደማያገኝ አስገነዝባቸው። ይህ ታሪክ የአትላንቲክ ውቅያኖስን እየተመለከተች፡ «እንዲህ የተትረፈረፈ ነገር እንዳለ መገንዘቡ መልካም ነው» ስትል የተናገረችውን ሴት እንዳስታውስ አደረገኝ።

ክርስቶስ ባለጸጎች አድርጎን ሳለ ብዙ ክርስቲያኖች ግን በድህነት ታስረው ይኖራሉ። በመተኪያዎች (ሃይማኖታዊ መተኪያዎች ሳይቀር) መኖራችንን አቁመን በክርስቶስ ያለንን ባለጸግነት ለመጠቀም ጊዜው አሁን አይደለምን?

ወዳጄ ሆይ፡ በክርስቶስ ባለጸጋ ሁን!

ኤፌ. 1:1-3

**በእግዚአብሔር ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ የሆነ ጳውሎስ፥
በኤፌሶን ላሉት ቅዱሳን በክርስቶስ ኢየሱስም ላሉት ምእመናን፤**

**ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም
ለእናንተ ይሁን።**

**በክርስቶስ በሰማያዊ ስፍራ በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ የባረከን የጌታችን
የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ።**

ሕያው የሆኑ ቅዱሳን!

በታሪክ የምትታወቀው «ታላቋ የአሜሪካን ቆንቋና» በመባል ነው። ሄቲ ግሪን በ 1916 ስትሞት ከመቶ ሚሊዮን ዶላር በላይ የሚገመት ሀብት ጥላ አልፋለች። ይህች ሴት ምግቧን እንኳ የምትበላው ቀዝቃዛውን ነበር፤ ምክንያቱም ምግቧን ካሞቀች ገንዘብ ታወጣለች። የገዛ ልጇ በእግር በሽታ ተይዞ ሊድን ወደማይችልበት ደረጃ የደረሰው ነፃ ሕክምና ስታፈላልግ ነበር። ሴትዮዋ ሀብታም ብትሆንም በድህነት ለመኖር መረጠች።

ይህ ያልተለመደ በመሆኑ ዕብደት ነው እንል ይሆናል። ምናልባት ይህች ሴት ዕብድ ልትሆን ትችላለች። ይህንን ማረጋገጥ የሚችል ግን ማንም የለም። ከሞኝነት የተነሣ ቅቤው ስለወጣለት ወተት መጠጣት ሽንጧን ገትራ ስትከራከር፤ ስሜቶችን ለሚገድል እና የመንቀሳቀስ ችሎታ ለሚያላጣ የአንጎል በሽታ በመዳረጓ ሞቷን አፍጥናለች። ሄት ግሪን ግን ዛሬ እጅግ ብዙ ክርስቲያን አማኞችን ለመግለጽ ታገለግላለች። በዋጋ ሊተመን የማይችል ሀብት እያላቸው በድህነት ይኖራሉ። ጳውሎስ የኤፌሶንን መልእክት የጻፈው ለእንዲህ ዓይነት ክርስቲያኖች ነው።

1. ጸሐፊው (1:1)

በታሪክ ውስጥ ቶሎ የምንለያቸው ስሞች አሉ። ከእንደዚህ ዓይነት ስሞች አንዱ «ጳውሎስ» ነው። የመጀመሪያ ስሙ «ሳውል» ይባል ነበር (የሐዋ. 7:58)። ከብንያም ነገድ በመሆኑ (ፊልጵ. 3:5)፤ በመጀመሪያ የእስራኤል ንጉሥ ስም ተጠርቶ ይሆናል (1ኛ ሳሙ. 9)። (በአማርኛው መጽሐፍ ቅዱስ «ሳኦል» እና «ሳውል» ተብለው የተለዩት ስሞች አንድ ናቸው)። ይሁንና የተርሴሱ ሳውል በታዣዥነትና በታማኝነት እግዚአብሔርን አገልግሎአል። ራሱን የሰጠ የአይሁድ መምህር (ረቢ) እንደ መሆኑ መጠን፤ ሳውል በኢየሩሳሌም የፀረ-ክርስቲያኖች እንቅስቃሴ መሪ በመሆን አገልግሏል (የሐዋ. 9:1-2፤ ገላ. 1:13-14)። በዚህ እንቅስቃሴ ውስጥ ሳለ ግን ጳውሎስ በኢየሱስ ክርስቶስ «ታስሮ» ተለወጠ (የሐዋ. 9:3፤ የሐዋ. 26)።

የጤርሴሱ ሳውል የአሕዛብ ሐዋርያ ነው (የሐዋ. 9:15)። በአንጾኪያ ቤተ ክርስቲያን ሲያገለግል ሳለ ወንጌልን ለአሕዛብ ይሰብክ ዘንድ መንፈስ ቅዱስ ስለ ጠራው ታዞ ወጣ (የሐዋ. 13:1-3)። ጳውሎስ በሮም ግዛት ሁሉ ወንጌልን ለማሰራጨት ሦስት ዐበይት ሚስቶናዊ

ጉዞዎችን እንዳደረገ ከሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ እንረዳለን። ይህም በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ ከተካሄዱት ታላላቅ የወንጌል ስርጭት እንቅስቃሴዎች አንዱ ነው። ጳውሎስ በኤፌሶን የመጀመሪያው የወንጌል አገልግሎት የሰጠው በ 53 ዓ.ም አካባቢ ቢሆንም፤ በዚያ ግን አልተቀመጠም (የሐዋ. 18:19-21)። ከሁለት ዓመት በኋላ በሦስተኛው ሚሲዮናዊ ጉዞ ቢያንስ ለሁለት ዓመት በኤፌሶን ተቀምጦ ያንን ሰፊ አካባቢ በወንጌል አዳርጏል (የሐዋ. 19:1-20)። በእነዚህ ዓመታት ውስጥ ዲያና የተባለች ጣዖት ትመለክ በነበረችበት አካባቢ ጠንካራ ቤተ ክርስቲያን መሥርቷል። ጳውሎስ በኤፌሶን ያካሄደው አገልግሎት በሐዋርያት ሥራ 20 የተብራራ ሲሆን፤ በዚህ አገልግሎት የገጠመው ተቃውሞ በሐዋርያት ሥራ 19:21-41 ተገልጿል።

ጳውሎስ በኤፌሶን ለሚገኙት ወዳጆቹ የጻፈላቸው ከአሥር ዓመታት በኋላ ነበር። በዚህ ጊዜ ጳውሎስ በሮም እስር ላይ ቢሆንም (ኤፌ. 3:1፤ 4:1፤ 6:20)፤ ጌታ ስለ ክርስቶስና ስለ ቤተ ክርስቲያን ያስተማረውን ታላላቅ እውነቶች ሊያካፍላቸው ወደደ። ስለ ታሪካዊ ዳራው ግንዛቤ ለማግኘት ኤፌሶን 6:21-22ን ከቆላስይስ 4:7-9 እና ከፊልሞና ጋር አነጻጽር። አናሲሞስ በቆላስይስ ይኖር ከነበረው ጌታው ከፊልሞና ሸሽቶ የሄደ ባሪያ ነበር። አናሲሞስ ሮም በነበረበት ወቅት ከጳውሎስ ጋር ተገናኝቶ በክርስቶስ አመነ። ከቆላስይስ ቤተ ክርስቲያን (ምናልባትም በፊልሞና ቤት) አገልጋዮች አንዱ የነበረው ቲኪቆስም ከጳውሎስ ጋር ስለ አንዳንድ ጉዳዮች ለመነጋገር ወደ ሮም ሄዶ ነበር። በመሆኑም ጳውሎስ በእነዚህ ሁለት ወዳጆቹ አማካኝነት ሦስት ደብዳቤዎችን ላከ፤ እነዚህም ለኤፌሶን፤ ለቆላስይስና ለፊልሞና የተላኩት መልእክቶች ናቸው። አናሲሞስን ወደ ጌታው የመለሰው በዚሁ ጊዜ ነው።

ስለዚህ ደብዳቤው የተጻፈው ከሮም ሲሆን፤ ጊዜውም 62 ዓ.ም. አካባቢ ነው። ምንም እንኳን ጳውሎስ በችሎት ሂደት ላይ ቢሆንም፤ ለመሠረታቸው አብያተ ክርስቲያናት መንፈሳዊ ሕይወት ይገድደው ነበር። ሐዋርያ እንደ መሆኑ መጠን («ሐዋርያ» ማለት የተላከ ማለት ነው) የእግዚአብሔርን ቃል ለማስተማርና በእምነት ለማጽናናት አደራ አለበት (ኤፌ. 4:11-12)።

2. ጉባኤው (1:1-2)

ጳውሎስ ይድረስ «ለቅዱሳን» የሚል ደብዳቤ በመጻፉ ተደንቀህ ይሆን? በመሠረቱ ቅዱሳን ሙታን ናቸው፤ «ቅዱሳን» የሚለውም የተለየ ማዕረግ የሚሰጣቸው ከመንፈሳዊ ሕይወታቸው አንጻር ነው።

በአዲስ ኪዳን ውስጥ «ቅዱስ» የሚለውን ቃል ያህል የተሠቃየ ቃል አይገኝም። መዝገበ ቃላት እንኳ «ቅዱስ» የሚለውን ቃል የሚተረጉሙት «ቅዱስ በሆነ ሕይወት ይፋዊ እውቅና ያገኘ» በማለት ነው። ይህን ይፋዊ እውቅና የሚሰጠው ማን ነው? ይህ እውቅና የሚሰጠው በተወሰኑ የሃይማኖት አካላት ሲሆን፤ ሂደቱም «የቅድስና እወጃ» (canonization) ይባላል። የሞተው ሰው «ቅዱስ» የሚለው ማዕረግ ይገባው እንደሆነ ለመወሰን ሕይወቱ በሚገባ ይመረመራል። የዕጩው ባሕርይና አኗኗር ነቀፋ የሌለበት ከሆነና በሕይወት ዘመኑ ቢያንስ ሁለት ተአምራት ካደረገ «ቅዱስ» የሚል ማዕረግ ይሰጠዋል።

ሂደቱ አስገራሚ ቢሆንም የመጽሐፍ ቅዱስ ድጋፍ ተስጥቶት አንመለከትም። ጳውሎስ በዚህች አጭር መልእክቱ ተደራስያኑን ዘጠኝ ጊዜ ቅዱሳን ሲል ጠርቶአቸዋል (1:1፤ 15፤18፤ 2፤19፤ 3፤8፤ 18፤ 4፤12፤ 5፤3፤ 6፤18)። እነዚህ ቅዱሳን ምንም እንኳን «በበደላቸው በኃጢአታቸው መታን» (2፡1-3) ቢሆኑም ሕያዋን እንጂ መታን አይደሉም። እንዲሁም ክርስቶስ አዳኝ መሆኑን ባመኑ ጊዜ ተአምራዊ ገጠመኝ በሕይወታቸው ውስጥ ቢፈጸምም (2፡4-10) እነዚህ ሰዎች ተአምራት አድራጊዎች አልነበሩም። በአዲስ ኪዳን ውስጥ «ቅዱስ» የሚለው ቃል «በኢየሱስ ክርስቶስ አዳኝነት የሚያምን» የሚለውን አሳብ ለመግለጽ ከገቡት በርካታ ቃላት አንዱ ነው። ይህ ሰው በአካሉ ብቻ ሳይሆን በመንፈሳዊ ሕይወቱም ሕያው ነው (ኤፌ. 2፡1)። ሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 9 ስታነብ ክርስቲያኖች «ደቀ መዛሙርት» (9፡1፤10፤ 19፤25-26፤ 36፤38)፤ «በዚህ መንገድ ያሉ ሰዎች» (9፤2) እና «ቅዱሳን» (9፡13፤32፤41) ተብለው ተጠርተዋል።

«ቅዱስ» ማለት «የተለየ» ማለት ነው። አንድ ኃጢአተኛ ሰው በክርስቶስ ሲያምን ከዓለም ተለይቶ «በክርስቶስ ውስጥ» ያድራል። አማኝ ምንም እንኳ በአካላዊ ሕይወቱ በዓለም ውስጥ ቢኖርም በመንፈሳዊ ሕይወቱ የዓለም አይደለም (ዮሐ. 17፡14-16)። በውኃ ውስጥ ጠልቆ ለመዋኘት የሚያስችል ልዩ መሣሪያ እንዳለው ሰው በባዕድ ምድር ይኖራል። የአማኝ መሣሪያም በልቡ ውስጥ የሚኖረው የእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ነው (1ኛ ቆሮ. 6፡19-20፤ ሮሜ 8፡9)። ክርስቲያን በዓለም ውስጥ ሊኖርና ሊያገለግል የሚችለው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ነው።

ዋናው ጥያቄ «እነዚህ የኤፌሶን ሰዎች እንዴት ቅዱሳን ሊሆኑ ቻሉ?» የሚለው ነው። መልሱን የምናገኘው «ምእመናን» እና «ጸጋ» (1፡1-2) በሚሉት ሁለት ቃላት ውስጥ ነው። ጳውሎስ «ለቅዱሳን. . . በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉትም ምእመናን [በሌሎች ትርጉሞች <የታመኑ> ተብሎአል]» እያለ ሲጽፍ መልእክቱን የሚያስተላልፈው

ለሁለት የተለያዩ ቡድኖች ወይም ሰዎች አልነበረም። «መእመናን» ወይም «የታመኑ» የሚለው ቃል «በክርስቶስ ኢየሱስ ያሉትን» ያመለክታል። እነዚህ ሰዎች የዳኑት ታማኞች ሆነው ስለኖሩ ሳይሆን በኢየሱስ ክርስቶስ ስላመኑና በእርሱም ስለዳኑ ነው። ይህንንም በ 1:12-14 እና 1:19 በግልጽ መመልከት ይቻላል።

«ጸጋ» የሚለው ቃል በኤፌሶን መጽሐፍ ውስጥ 12 ጊዜ የተጠቀሰ ሲሆን፡ «ጸጋ ለማይገባቸው ሰዎች እግዚአብሔር ያሳየውን ቸርነት» ያመለክታል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ጸጋና ምሕረት አብዛኛውን ጊዜ በአንድነት ተጠቅሰው እናገኛለን። በአማኝ የደኅንነት ልምምድም ውስጥ አብረው የሚገኙ ናቸው። አንድ ሰው፡ «እግዚአብሔር በምሕረቱ የሚሰጠኝ የሚገባኝን አይደለም፤ እግዚአብሔር በጸጋው የሚሰጠኝ የማይገባኝን ነው» ሲል ጸጋንና ምሕረትን በግሩም ሁኔታ ገልጾአል። ጸጋና እምነት አብረው የሚሄዱ ናቸው፤ ምክንያቱም ጸጋንና ደኅንነትን ማግኘት የሚቻለው በእምነት አማካይነት ብቻ ነው (ኤፌ. 2:8-9)።

«በክርስቶስ ኢየሱስ» የሚለው ሐረግ በዚህ መልእክት ውስጥ 27 ጊዜ ተጠቅሶአል። ይህም የአማኞችን መንፈሳዊ ስፍራ የሚገልጽ ነው፤ አማኝ ከክርስቶስ ጋር ስለተባበረና በክርስቶስም ውስጥ ስለሚኖር፤ ለዕለታዊ ሕይወቱ የሚያስፈልገውን ሁሉ ከክርስቶስ ብልጽግና ሊያገኝ ይችላል።

3. ዓላማው (1:3)

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሚገኙ መጻሕፍት የተለያዩ ጉዳዮችን ቢያወሱም፤ ሁሉም የየራሳቸው የሆነ ልዩ መልእክትና ጭብጥ አላቸው። ኦሪት ዘፍጥረት «የጅማሬ» መጽሐፍ ነው፤ የማቴዎስ ወንጌል «የእግዚአብሔር መንግሥት» መጽሐፍ ነው፤ የገላትያ መልእክት ደግሞ «የነጻነት» መጽሐፍ ነው። የኤፌሶን ጭብጥ በ 1:3 ላይ ተጠቅሶአል፤ ይህም ክርስቲያኖች በክርስቶስ አማካይነት ያገኙት በረከት ነው።

የበረከታችን ምንጭ- «የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ።» እግዚአብሔር አብ በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት አበልጽጎናል። በእግዚአብሔር ቤተሰብ ውስጥ ዳግም በተወለድህ ጊዜ፤ ባለጸጋ ሆነህ ተወልደሃል። ይህም በክርስቶስ አማካይነት የእግዚአብሔርን ጸጋ (1:7፤ 2:7)፤ የእግዚአብሔርን ክብር (1:8፤ 3:16)፤ የእግዚአብሔርን ምሕረት (2:4) እንዲሁም «ፍለጋ የሌለውን የክርስቶስን ባለጠግነት» (3:8) ትክፍላለህ። ለማያዊ አባታችን

ሀብታም እንጂ ደሀ አይደለም፤ በመሆኑም በልጁ አማካይነት አበልጽጎናል።

ጂ. ፖል ጌት በዓለም ላይ እጅግ ሀብታም ሰው ሲሆን፤ የሀብቱም መጠን ወደ 1.3 ቢሊዮን ዶላር ይጠጋል። የነዳጅ ነጋዴዎች ሳምንታዊ 7ቢ በብዙ ሚሊዮን ዶላር ይቆጠራል። ይህ ግን በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት ካገኘነው መንፈሳዊ ሀብት ጋር ሲነጻጸር «የሣንቲም» ያህል ብቻ ነው። በዚህ መልእክት ውስጥ ጳውሎስ እነዚህ ብልጽግናዎች ምን እንደሆኑና ለፍሬያማ ክርስቲያናዊ አኗኗር እንዴት ልንጠቀምባቸው እንደምንችል ይነግረናል።

የበረከታችን ልክ- «በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ።» ይህንን ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በማገናዘብ «የመንፈስ በረከት ሁሉ» ብሎ መተርጎም ይቻላል። በብሉይ ኪዳን እግዚአብሔር ለሕዝቡ ለእስራኤላውያን ቢታዘዙት ቁላዊ በረከትን እንደሚሰጣቸው ቃል ገብቶ ነበር (ዘዳ. 28:1-13)። ዛሬም የሚያስፈልገንን ሁሉ «እንደ ባለጠግነቱ መጠን በክብር በክርስቶስ ኢየሱስ» እንደሚሰጠን ተናግሮአል (ፊልጵ. 4:19)። ይሁን እንጂ ከድህነት ወይም ከሥቃይ ነፃ እንደሚያደርገን አልተናገረም። አባታችን የመንፈስ በረከት ሁሉ ሰጥቶናል። ፍሬያማና ደስ የሚያስኝ ክርስቲያናዊ ሕይወት ለመምራት የሚያስፈልገንን ነገር ሁሉ ሰጥቶናል። መንፈሳዊው ሀብት ከቁላዊው እጅግ ይልቃል።

መንፈስ ቅዱስ በዚህ መልእክት ውስጥ ብዙ ጊዜ ተጠቅሶአል። ምክንያቱም በረከታችንን ከአብ በወልድ አማካይነት ወደ እኛ የሚያስተላልፈው እርሱ ነው። የመንፈስ ቅዱስን ልገሳ አለማወቅና በእርሱ ላይ አለመደገፍ ለመንፈሳዊ ጉስቁልና ይዳርጋል። ጳውሎስ በኤፌሶን አገልግሎቱን የጀመረው አምነናል የሚሉትን የኤፌሶንን ክርስቲያኖች መንፈስ ቅዱስን በትክክል ያውቁ እንደሆነ መጠየቁ የሚያስደንቅ አይደለም (የሐዋ. 19:1-7)። ዛሬም «ክርስቲያኖችን «ባመናችሁ ጊዜ መንፈስ ቅዱስን ተቀበላችሁ?» ብንላቸውና መልሳቸው «አልተቀበልንም» ቢሆን «አልዳናችሁም» ልንላቸው እንችላለን (ይህ በመንፈስ ቅዱስ ስለመሞላት አለመሆኑን አጤን)። «የክርስቶስ መንፈስ የሌለው ከሆነ ይኸው የእርሱ ወገን አይደለም» (ሮሜ 8:19)። የመንፈስ ቅዱስን ምስክርነት ሳታገኝ የመንፈስ ቅዱስን በረከት ልትቀበል አትችልም (ሮሜ 8:15:16)።

የበረከታችን ሰፍራ- «በክርስቶስ በሰማያዊ ስፍራ።» ያልዳነ ሰው ልቡ ሁሉ ያለው በምድራዊ ነገር ላይ ነው፤ ምክንያቱም የሚኖረው በዚሁ ነው። እንደ እነዚህ ያሉ ሰዎችን ኢየሱስ ክርስቶስ «የዚህ ዓለም ልጆች» ሲል ጠርቶአቸዋል (ሉቃ. 16:8)። የክርስቲያን ሕይወት

ለማይን ያማከለ ሲሆን፤ ዜግነቱ በሰማይ ነው (ፊልጵ. 3:20)። ስሙም በሰማይ ተጽፎአል (ሉቃስ 10:20)። አባቱም የሚኖረው በሰማይ በመሆኑ ፍቅሩና ልቡ ሁሉ በሰማያዊ ነገሮች ላይ ሊያተኩር ይገባል (ቆላ. 3 ከቁጥር 1 ጀምሮ)። ወንጌላዊ ዲ. ኤል. ሙዲ «በሰማያዊ ነገሮች ከመጠን በላይ የተያዙ ሰዎች ለዚህ ምድር የሚሆን ነገር የላቸውም» በማለት ያስጠነቅቁ ነበር። እዚህ ላይ ግን ጳውሎስ የሚናገረው ስለዚህ ጉዳይ አይደለም። «በሰማያዊ ስፍራ» ሲል ኢየሱስ ክርስቶስ አሁን የሚኖርበትንና (1:2) አማኞች ከእርሱ ጋር የተቀመጡበትን ስፍራ ነው (2:6)። የእኛ ውጊያ ከሥጋና ከደም ጋር ላይሆን «በሰማያዊ ስፍራ» ካሉት የሰይጣን ኃይላት ጋር ነው (6:12)።

እንደ እውነቱ ከሆነ ክርስቲያን የሁለት ዓለማት ሰው ነው፤ ይኸውም የሰብአዊውና የመለኮታዊው፤ እንዲሁም የሚታየውና የማይታየው። በሥጋው አሁን የሚኖረው ሥጋዊ አካል ለብሶ ነው፤ በመንፈስ ግን ከክርስቶስ ጋር በሰማያዊ ስፍራ ተቀምጦአል። ለምድራዊው ጉዞ ኃይልና አቅጣጫ የሚሰጠው ግን ይኸው ሰማያዊ ስፍራ ነው። የአንድ አገር ፕሬዝዳንት ሁልጊዜ በቤተ መንግሥቱ ውስጥ በሚገኘው መንበሩ ላይ መቀመጥ አያስፈልገውም፤ መንበሩ የሕይወቱና የሥልጣኑን ስፍራ ይወክላል። የትም ቢሄድ የዚያች አገር ፕሬዝዳንት እርሱ ነው፤ ምክንያቱም በመንበሩ ላይ የመቀመጥ መብት ያለው እርሱ ብቻ ነው። ክርስቲያኖችንም አስመልክቶ ልክ እንዲሁ ነው። በዚህ ምድር የትምህ ቢሆን፤ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር በሰማያዊ ስፍራ ተቀምጦአል። ይህም የሕይወቱና የሥልጣኑ መሠረት ነው።

ንግሥት ቪክቶሪያ ወጣት በነበረች ጊዜ ተተኪዋ የእንግሊዝ ንግሥት እርሷ እንደሆነች አልተነገራትም ነበር። ይህም የሆነው ሕይወቷ እንዳይበላሽ ነበር። አንድ ቀን መምህሯ የእንግሊዝ ንግሥት እንደምትሆን ለትነግራት ንግሥት ቪክቶሪያ እንዲህ አለች፤ «ያኔ መልካም ሰው እሆናለሁ»። ሕይወቷ በሥልጣና ይገዛል። የትም ትሁን የት ንግሥቲቱ በእንግሊዝ ዙፋን ላይ እቀመጣለሁ በሚለው እውነታ ተገዝታለች።

ኤፌሶን የእስያ ባንክ እንደ ሆነች ስለሚነገር ጳውሎስ ስለ ብልጽግና ለተደራሰያኑ ሲጽፍ የሚያስተላልፍላቸው ጠቃሚ ነበር። ከሰባቱ የዓለም አስደናቂ ነገሮች አንዱ፤ በኤፌሶን የሚገኘው የዲያና ቤተ መቅደስ ነበር። ይህ ቤተ መቅደስ የጣዖት አምልኮ ብቻ ላይሆን የሀብትም ማዕከል ነበረ። አንዳንድ የጥንቱ ዓለም ታላላቅ የኪነጥበብ ሀብቶች የሚቀመጡት በዚህ ማራኪ ሕንፃ ውስጥ ነበር። በዚህ መልእክት ውስጥ ጳውሎስ ቤተ ክርስቲያንን ከቤተ ጣዖት ጋር በማነጻጸር ክርስቶስ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያኖረውን ታላቅ

ብልጽግና ያብራራል። ጳውሎስ ቀደም ሲል በረከት የሚለውን ቃል ጠቅሷል። እንደ ርስት (1:11÷14÷18፤ 5:5) እና ሙላት (1:10÷ 23፤ 3:19፤ 4:10÷ 13፤ 5:18) የመሳሰሉትም የመዋዕለ ንዋይ ቃላት ተጠቅሰዋል። እንግዲህ ጳውሎስ «ብልጽግ ሁኑ!» እያለን ነው።

4. ትንተና

ጳውሎስ ለኤፌሶን ሰዎች የጻፈላቸው መልእክት እንደዚያ ታላቅ የዲያና ቤተ ጣዖት በጥንቃቄ የተዋቀረ ሲሆን፤ ከዚያ የላቀ ውበትና ብልጽግና የነገሠበት ነው። የሚከተለውን አስተዋጽኦ በጥንቃቄ አጥንተህ ጳውሎስ አስተምህሮን (ዶክትሪንን) ከተግባር ጋር እንዴት እንደሚያዛምድ አስተውል። ሀብቱን የምንወርስው በእምነት ነው፤ የምንገልጸውም በሥራ ነው። ይህንን ሚዛን ካልጠበቅን መንፈሳዊ ሀብታችን ምንም አይፈይድልንም።

የኤፌሶን መልእክት አስተዋጽኦ

ጭብጥ- አማኞች በክርስቶስ ያገኙት በረከት

መግቢያ 1:1-2

I. አስተምህሮ- በክርስቶስ ያገኘነው በረከት (ምዕ. 1-3)

ቁልፍ ጥቅስ-1:3

ቁልፍ ቃል «በረከት»

ሀ. በክርስቶስ ያገኘነው መንፈሳዊ ሀብት (1:4-14)

1. ከአብ ያገኘነው መንፈሳዊ ሀብት (1:4-6)

2. ከወልድ ያገኘነው መንፈሳዊ ሀብት (1:7-12)

3. ከመንፈስ ቅዱስ ያገኘነው መንፈሳዊ ሀብት (1:13-14)

የመጀመሪያ ጸሎት፤ የልባቸው ዓይኖች እንዲበሩ (1:15-23)።

ለ. በክርስቶስ ያገኘነው መንፈሳዊ ስፍራ (2:1-22)

1. ከሙታን አስነሥቶ በዙፋኑ ላይ አስቀመጠን (2:1-10)

2. ታርቀን ወደ መቅደሱ ገብተናል (2:11-12)

ሁለተኛው ጸሎት፤ በውስጥ ሰውነታቸው እንዲጠነክሩ (3:1-21)

(ቁጥር 2-13 ስርዋድ ነው)

II. ተግባር፡- በክርስቶስ ያለንን ኃላፊነት (ምዕራፍ 4-6)

ቁልፍ ጥቅስ-4:1

ቁልፍ ቃል - «ተመላለሱ»

ሀ. በአንድነት ተመላለሱ (4:1-16)

ለ. በልብ ንጽሕና ተመላለሱ (4:17-5:17)

1. እንደ ሌሎች አሕዛብ አትመላለሱ (4:17-32)

2. በፍቅር ተመላለሱ (5:1-6)

3. እንደ ብርሃን ልጆች ተመላለሱ (5:7-14)

4. በጥንቃቄ ተመላለሱ (5:15-17)

ሐ. በመስማማት ተመላለሱ (5:18-6:9)

1. ባሎችና ሚስቶች (5:18-33)

2. ወላጆችና ልጆች (6:1-4)

3. ጌቶችና ባሮች (6:5-9)

መ. በድል ተመላለስ (6:10-24)

ዓለም ሳይፈጠር፤ በፊቱ ቅዱሳንና ነውር የሌለን በፍቅር እንሆን
 ዘንድ በክርስቶስ መረጠን። በበጎ ፈቃዱ እንደ ወደደ፤ በኢየሱስ
 ክርስቶስ ሥራ ለእርሱ ልጆች ልንሆን አስቀድሞ ወሰነን። በውድ
 ልጁም እንዲያው የሰጠን የጸጋው ክብር ይመስለን ዘንድ ይህን አደረገ።
 በውድ ልጁም፤ እንደ ጸጋው ባለ ጠግነት መጠን፤ በደሙ የተደረገ
 ቤዛነታችንን አገኘን እርሱም የበደላችን ስርየት። ጸጋውንም በጥበብና
 በአእምሮ ሁሉ አበዛልን። በክርስቶስ ለማድረግ እንደ ወደደ እንደ
 አሳቡ፤ የፈቃዱን ምሥጢር አስታውቆናልና፤ በዘመን ፍጻሜ ይደረግ
 ዘንድ ያለው አሳቡም በሰማይና በምድር ያለውን ሁሉ በክርስቶስ
 ለመጠቅለል ነው። እንደ ፈቃዱ ምክር ሁሉን የሚሠራ እንደ እርሱ
 አሳብ፤ አስቀድመን የተወሰንን በክርስቶስ ደግሞ ርስትን ተቀበልን።
 ይኸውም በክርስቶስ አስቀድመን ተሰፋ ያደረግን እኛ ለክብሩ ምስጋና
 እንሆን ዘንድ ነው፤ እናንተም ደግሞ የእውነትን ቃል፤ ይኸውም
 የመዳናችሁን ወንጌል፤ ሰምታችሁ ደግሞም በክርስቶስ አምናችሁ፤
 በተስፋው መንፈስ በመንፈስ ቅዱስ ታተማችሁ፤ እርሱም የርስታችን
 መያዣ ነው፤ ለእግዚአብሔር ያለውን ሁሉ እስኪዋጅ ድረስ፤ ይህም
 ለክብሩ ምስጋና ይሆናል።

ምን ያህል ብልጹግ ነህ!

እስከአሁን ካየኋቸው እጅግ አስቂኝ ካርቱኖች አንዱ አንድ ተመዳዳቂ ጠበቃ የደንበኛውን ኑዛዜና ቃል ለቆንቋና ዘመዶቹ ሲያነብ የሚያሳይ ሥዕል ነው። ከሥዕሉ ሥር የተጻፈው ዐረፍተ ነገር እንዲህ ይላል፤ «እኔ ጆን ጆንስ ጤናማ አእምሮና አካል እያለኝ ገንዘቤን ሁሉ ተጠቅሜ ጨርሻለሁ!»

ኢየሱስ ክርስቶስ የመጨረሻ ቃሉንና ኪዳንን ለቤተ ክርስቲያኑ በጻፈ ጊዜ መንፈሳዊ በረከት እንድንካፈል አድርጎናል። ኢየሱስ ክርስቶስ ሁሉንም ከማባከን ይልቅ ሁሉንም ስለ እኛ ከፍሎአል። የመስቀል ሞቱና ትንሣኤው ደኅንነታችንን እውን አድርጎታል። እኛን ከኑዛዜው ውስጥ አካትቶን ሲያበቃ ኑዛዜው እውን ይሆን ዘንድ ስለ እኛ ሞተ። ከዚያም ኑዛዜው ተፈጻሚ እንዲሆን ሰማያዊ ጠበቃ ይሆንልን ዘንድ ከሞት ተነሣ።

በዚህ ረዥም ነገር ውስጥ ጳውሎስ መንፈሳዊ ሀብት ስላስገኘልን በረከቶች ጥቂት ነገሮችን ይዘረዝራል።

1. ከእግዚአብሔር አብ የተቀበልናቸው በረከቶች (1:4-6)

በክርስቶስ መረጠን (1:4)። ይህ አንዳንዶችን ያደናገረና ሌሎችን ግራ ያጋባ ድንቅ የምርጫ አስተምህሮ ነው። አንድ የሰሚናሪ ፕሮፌሰር እንዲህ አለኝ፤ «ስለ ምርጫ ለማስረዳት ብትሞክር አእምሮህን ልታጣ ትችላለህ። የምርጫን አለመኖር ለመግለጽ ብትሞክር ነፍስህን ልታጣ ትችላለህ!» ደኅንነት የሚጀምረው ከእግዚአብሔር እንጂ ከሰው እንዳልሆነ በሁሉም ክርስቲያኖች ዘንድ ተቀባይነት አለው። «እኔ መረጥኋችሁ እንጂ አልመረጣችሁኝም» (ዮሐ. 15:16)። በገዛ መንገዱ የሚቅበዘበዝ ኃጢአተኛ እግዚአብሔርን ሊፈልግ አይችልም (ሮሜ 3:10-11)፤ እግዚአብሔር ግን ከፍቅሩ የተነሣ ኃጢአተኛውን ይፈልጋል (ሉቃ. 19:10)።

እግዚአብሔር ዓለምን ከመፍጠሩ በፊት እንደ መረጠን ልብ በል፤ ይህንንም ያደረገው ደኅንነታችን በእርሱ ጸጋ ላይ እንጂ በእኛ ድካም ላይ የተመሠረተ እንዳይሆን ነው። የመረጠን በክርስቶስ እንጂ በራሳችን አይደለም። የመረጠንም ቅዱሳንና ነውር የሌለን እንሆን ዘንድ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ምርጫ ሁልጊዜ ለአንድ ነገር

መታጨትን የሚያመለክት ሲሆን፤ ታላቅ ኃላፊነት ያለበት በረከት ነው።

ኃጢአተኛው የእግዚአብሔርን ጸጋ የሚቀበለው ከፈቃዱ ውጭ ነው? አይደለም፤ የእግዚአብሔርን ጸጋ የሚቀበለው የእግዚአብሔር ጸጋ ፈቃደኛ እንዲሆን ስለሚያደርገው ነው። የእግዚአብሔር ሉዓላዊነትና የሰብአውያን ኃላፊነት ምሥጢር በዚህ ምድር የሚፈታ አይደለም። ሁለቱም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተወስተዋል (ዮሐ. 6:37)። ሁለቱም እውነትና አስፈላጊ ነገሮች ናቸው።

በግጻዌ መለኮት ውስጥ ያሉት ሦስቱ አካላት በደኅንነታችን ውስጥ እንደተካፈሉ ትገነዘባለህ (1ኛ ጴጥሮስ 1:3 ተመልከት።) የዳንኸው እግዚአብሔር አብ፡ ከዘላለም ዘመናት በፊት በክርስቶስ በመረጠህ ጊዜ ነው። ነገር ግን ይህ ብቻ አያድንህም። እግዚአብሔር ወልድን በተመለከተ፤ በመስቀል ላይ በሞተ ጊዜ ድነሃል። እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን በተመለከተ፤ የእርሱን የወቀላ ድምፅ ሰምተህ በክርስቶስ አዳኝነት ባመንህ ጊዜ ድንሃል። ከዘላለም ዘመናት በፊት የተጀመረው ሥራ በአሁኑ ዘመን ተፈጽሞአል፤ ለዘላለም ይቀጥላል።

ልጆቹ አደረገን (1:5)። እዚህ ላይ ሰዎች በቀላሉ የሚስቱትንና «ቅድመ ውሳኔ» የሚለውን አሳብ እናገኛለን። ይህ ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሚያመለክተው እግዚአብሔር ለዳኑት ሰዎች ያደረገውን ነገር ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ለሲኦል ተወስነዋል ብሎ የሚናገር ከቶ አናነብም፤ ምክንያቱም ቃሉ የሚያመለክተው የእግዚአብሔርን ሰዎች ብቻ ነው። የቃሉ ፍች «አስቀድሞ መወሰን፤ አስቀድሞ መመደብ» የሚል ነው። መረጠ የሚለው ቃል «ሰዎችን»፤ ቅድመ ውሳኔ ግን «ዓላማን» የሚያመለክት ይመስላል። ከክርስቶስ ስቅለት ጋር የተያያዙ ሁነቶች በቅድሚያ ተወስነዋል (ዮሐ. 4:25-28)። እግዚአብሔር ልጆቹ እንደምንሆንና (ኤፌ. 1:5)፤ ክርስቶስን እንድንመስል (ሮሜ 8:29-30)፤ እንዲሁም ወደፊት ስለምንቀበለው ርስት (ኤፌ. 1:11) አስቀድሞ ወስኖአል።

ልጅነት ሁለት ፍች አለው፤ እርሱም የአሁንና የወደፊት ፍች ነው። ወደ እግዚአብሔር ቤተሰቡ የምንገባው በልጅነት ሳይሆን በአዲስ ልደት ነው (ዮሐ. 3:1-18፤ 1ኛ ጴጥ. 1:22-25)። ልጅነት እግዚአብሔር «አዲስ ለተወለዱት» በቤተሰቡ ውስጥ የጎልማሳነት ደረጃ የሚሰጥበት ነው። ይህንን የሚያደርገው ለምንድን ነው? ርስታችንን በመያዝ መንፈሳዊ ሀብታችንን ወዲያውኑ መጠቀም እንድንጀምር ነው! ሕፃን ልጅ ይህንን ርስት በሕግ ሊጠቀም አይችልም (ገላ. 4:1-7)። ጎልማሳ ሰው ግን ይችላል፤ መቻልም ይኖርበታል!

በክርስቶስ ያለንን በረከት ለመውረስ ሽማግሌ እስክንሆን ድረስ መጠበቅ የለብንም ማለት ነው።

ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም ሲመለስ የምናገኘው የክበረ አካል ማለትም የልጅነት የወደፊት ገጽታችን የሚገኘው በሮሜ 8:22-23 ነው። ዓለም ባታየውም ቀድሞውኑ በእግዚአብሔር ፊት የጎልማሳነትን ደረጃ አግኝተነዋል። ኢየሱስ ክርስቶስ በሚመለስበት ጊዜ ይህ «የማይታየው ልጅነት» ለሁሉም ገሃድ ይወጣል።

ተቀብሎናል (1:6)። እኛ ራሳችንን እግዚአብሔር እንዲቀበልን ማድረግ አንችልም። እርሱ ግን በጾጋው በክርስቶስ ተቀብሎናል። ይህ ከቶውንም የማይለወጥ ዘላለማዊ ስፍራችን ነው። በአንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች ይኸው አሳብ፡ «በውድ ልጁም እንዲያው የሰጠን» ተብሏል። (ይህ በአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስም ውስጥ የቀረበበት አገላለጽ ነው።) ቃል በቃል በቀጥተኛ አገላለጽ ደግሞ «በውድ ልጁ ጾጋውን ችሮናል» ተብሎም ሊተረጎም ይችላል። ዞሮ ዞሮ አሳቡ አንድ ነው። እግዚአብሔር በክርስቶስ በኩል ከገለጸው ጾጋ የተነሣ ተቀባይነትን አግኝተናል። ጳውሎስ ለፊልሞና በጻፈው ደብዳቤ ላይ ኮብላዩን ባሪያውን አናሲሞስን እንዲቀበል ለማበረታታት ይህንኑ አሳብ ተጠቅሟል። «እንደ እኔ አድርገህ ተቀበለው... በአንዳች ነገር የበደለህ ቢኖር... በእኔ ላይ ቁጠር» (ቁ. 17-19)። የአሳቡን ተጓዳኝነት ለመመልከት ቀላል ነው።

2. ከእግዚአብሔር ወልድ ያገኘናቸው በረከቶች (1:7-12)

ሁሉም ደኅንነታችንን እውን ለማድረግ ስለሚሠሩ፣ በግጻዌ መለኮት ውስጥ ያሉ አካላት ለብቻቸው እንደሚሠሩ ማሰብ ተገቢ አይሆንም። ይሁንና እያንዳንዱ አካል የሚፈጽመው ልዩ አገልግሎትና በሕይወታችንም ውስጥ የሚያከማቸው ልዩ «መንፈሳዊ ሀብት» አለው።

ተቤሹቶናል (1:7)። መቤገዢት ማለት «ዋጋ ከፍሎ ነፃ ማውጣት» ማለት ነው። በሮም ግዛት ውስጥ እንደ ዕቃ የሚሸጡና የሚገዙ ስድስት ሚሊዮን ባሪያዎች ነበሩ። በዚህ ጊዜ ሰው ባሪያን ገዝቶ ነፃ ሊያወጣ ይችላል ነበር። ኢየሱስ ክርስቶስ ለእኛ ያደረገው ይህንኑ የሚመስል ተግባር ነውና ዋጋው የገዛ ደሙ ነበር (1ኛ ጴጥ. 1-18 ጀምሮ)። ይህም ማለት እኛ ከሕግ (ገላ. 5:1)፣ ከኃጢአት ባርነት (ሮሜ 6)፣ ከሰይጣንና ከዓለም ኃይል (ገላ. 1:4 እና ቆላ 1:13-14) ነፃ ነን ማለት ነው። ባሪያዎች ብንሆን ድሆች እንሆን ነበር፤ ልጆች በመሆናችን ግን ሀብታሞች ነን!

ይቅር ብሎናል (1:7)። «ይቅር» የሚለው ቃል «አስወግድ» የሚል ፍች አለው። ይህ ሊቀ ካህኑ በአይሁድ የሰርየት በዓል ዕለት ፍየል ወደ በረሃ የሚለቅበትን ሥርዓት ያስታውሰናል (ዘሌ. 16)። መጀመሪያ ሊቀ ካህኑ ከሁለቱ ፍየሎች አንደኛውን አርዶ በእግዚአብሔር የምሕረት መክደኛ አጠገብ ደሙን ይረጫል። ከዚያም የእስራኤልን ኃጢአት ሕያው በሆነው ፍየል ላይ ተናዝዞ ፍየሉን ወደ በረሃ ይሰደዋል። ክርስቶስ ኃጢአታችን ዳግም እስከማይታይ ድረስ ለማስወገድ ሲል ሞተ [ዮሐ. 1:29፤ መዝ. (103):12]። ኃጢአታችን ስለተወገደ ከእንግዲህ የሚከሰን የሕግ ጽሕፈት የለም! ኃጢአት ድሆች አደረገን፤ ጸጋው ግን ሀብታሞች አደረገን።

የእግዚአብሔርን ፈቃድ ገለጻልን (1:8-10)። በዚህ መልእክት ውስጥ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ያለው ዕቅድ በሰፊው ተገልጿል። ይህም በጳውሎስ ዘመን ላይቀር ሙሉ በሙሉ ሰዎች ያልተገነዘቡት ነው። «ምሥጢር» የሚለው ቃል ጨርሶ እንግዳ የሆነ ከሚለው ጋር የሚዛመድ አይደለም። ይልቁንም «በአንድ ወቅት ተሰውሮ የነበረ፤ አሁን ግን ለእግዚአብሔር ሕዝብ የተገለጸ» ማለት ነው። እኛ አማኞች የእግዚአብሔር አኅብ አካላት ነን። እግዚአብሔር አንድ ቀን ሁሉንም በክርስቶስ ይጠቀልላል የሚለውን ምሥጢር እንጋራለን። ኃጢአት ወደ ዓለም ከገባበት ጊዜ ጀምሮ ነገር ዓለሙ ተበላሽቶአል። መጀመሪያ ሰው ከእግዚአብሔር ተለየ (ዘፍጥ. 3)። ከዚያም ሰው ከሰው ተለየ። ለዚህም ቃየል አቤልን መግደሉ በዋነኛነት ሊጠቀስ ይችላል (ዘፍጥ 4)። ሰዎች በባቤል ግንብ አማካኝነት አንድነትን ለመጠበቅ ቢጥሩም (ዘፍጥ. 11)፤ እግዚአብሔር ፍርዱን በመላክ በዓለም ሁሉ በትኖላቸዋል። እግዚአብሔር አብርሃምን በመጥራት በአይሁድና በአሕዛብ መካከል ልዩነትን አደረገ። ይህም ልዩነት ክርስቶስ በመስቀል ላይ እስከሞተበት ጊዜ ድረስ ዘልቆአል። ኃጢአት ሁሉንም ነገር እያፈራረሰ ቢሆንም እግዚአብሔር በዘመን ፍጻሜ ሁሉንም በክርስቶስ ይጠቀልላል። እኛ የዚህ ታላቅ ዘላለማዊ ቢጋር አካል ነን።

ርስትን ሰጥቶናል (1:11-12)። የአማርኛው መጽሐፍ ቅዱስ «በክርስቶስ ርስትን ተቀበልን» ይላል። በእርሱ «ርስት ተደረገ» ተብሎ ቢተረጎምም ያስኬዳል። ሁለቱም እውነት ቢሆኑ አንዱ ሌላውን ያጠቃልላል። በክርስቶስ ታላቅ ርስት አለን (1ኛ ጴጥ.1:1-4)። እኛም በክርስቶስ ርስት ነን። ለእግዚአብሔር ዋጋ ያለን ሰዎች ነን። እግዚአብሔር እኛን ገዝቶ የርስቱ አካል ለማድረግ ምን ያህል ዋጋ እንደከፈለ ልብ እንበል! እግዚአብሔር ወልድ ለእኛ የአብ ፍቅር ስጦታ ቢሆን፤ እኛ ደግሞ ለወልድ የአብ የፍቅር ስጦታዎች ነን። በዮሐንስ ምዕራፍ 17 ላይ ክርስቶስ «እኛን ስንት ጊዜ «አንተ

የሰጠኸኝ» እያለ እንደጠራን እናጢን። ቤተ ክርስቲያን የክርስቶስ አካል (ኤፌ. 1:22-23)፤ ነች። የክርስቶስ የወደፊት ርስት በቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ ተጠቃሏል። እኛም ከክርስቶስ ጋር አብረን የምንወርስ ነን (ሮሜ 8:17)። ይህም ማለት ያለ እኛ ርስቱን አይወስድም ማለት ነው።

3. ከእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ያገኘናቸው በረከቶች (1:13-14)

ከዘላለም ዘመናት (ቁ. 4-6) በፊት የተከናወነውን ነገር አልፈን (ቁ. 7-12) ወደ ኤፌሶን ክርስቲያኖች የወቅቱ ልምምድ እንሸጋገራለን። መንፈስ ቅዱስ በእነዚህ ሰዎች ሕይወት ውስጥ ሠርቷል። እነርሱም ይህንኑ ተገንዝበዋል።

አትምናል (1:13)። በዚህ ጥቅስ ውስጥ ጠቅላላው የደኅንነት ሂደት ስለተገለጸ በጥንቃቄ መመርመሩ ተገቢ ነው። ጥቅሱ ኃጢአተኛ እንዴት ወደ ቅዱስነት እንደሚሸጋገር ይገልጽልናል። በመጀመሪያ የመዳንን ወንጌል ይሰማል። ይህም ክርስቶስ ለኃጢአታችን እንደ ሞተ፤ እንደተቀበረና እንደተነሣ የሚያስረዳው የምሥራች ነው (1ኛ ቆሮ. 15 ከቁጥር 1 ጀምሮ)። ይኸው የምሥራቹ ወንጌል መጀመሪያ ለአይሁዶች ደረሰ። የኤፌሶን ሰዎች ደግሞ አሕዛብ ነበሩ። ነገር ግን አይሁዳዊው ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ቃል እየሰበከ ለአሕዛብ ወንጌልን አሰራጩ።

የኤፌሶን ሰዎች ወንጌሉን ሰምተው የደኅንነት መንገድ መሆኑን ተገነዘቡ (ቁጥር 13)። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ምርጫ መናገር ብቻ ሳይሆን፤ «ወደ ዓለም ሁሉ ስበኩ» የሚል መልእክትም አዝሎአል (ማር. 16:15)። አንድ ወንጌል ሰባኪ ካልዳኑት ሰዎች ጋር ስለ ምርጫ አይነጋገርም። ምክንያቱም ይህ ለቅዱሳን ቤተሰቦች የተገለጠ ምሥጢር ነው። የእርሱ ድርሻ የወንጌሉን እውነት እያወጀ ሰዎች በክርስቶስ እንዲያምኑ መጋበዝ ነው። ቀሪው የመንፈስ ቅዱስ ድርሻ ይሆናል። ዲ. ኤል. ሙዲ፤ «ጌታ ሆይ፤ እባክህ የተመረጡትን አድን፤ ከዚያም ሌሎችን ምረጥ!» እያሉ ይጻልዩ ነበር። ፍጻሜውን ማለትም የሰዎችን መዳን የወሰነው አምላክ ወደ ፍጻሜ የሚያደርሰውንም መንገድ ማለትም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የወንጌልን መሰበክ ወስኗል።

የኤፌሶን ሰዎች ቃሉን ሰምተው በማመናቸው ደኅንነትን አገኙ (2:8-9)። ይህ ጳውሎስ በሮሜ 10:13-15 የጻፈውን አሳብ የሚከተል በመሆኑ ይህንኑ ክፍል በጥንቃቄ ማጥናቱ ጠቃሚ ነው። ይህ አሳብ የእግዚአብሔር የወንጌል ስርጭት ዕቅድ ነው። የኤፌሶን ሰዎች ባመኑ ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ ታትመዋል። በቁጥር 13 ላይ «በክርስቶስ

አምናችሁ» የሚለው «በክርስቶስ ባመናችሁ ጊዜ» ተብሎ ሊተረጎም ያቸዳ። በክርስቶስ ባመንን ጊዜ መንፈስ ቅዱስን እንቀበላለን። ይህ ከደኅንነት በኋላ የሚከሰት ልምምድ አይደለም (ዮሐ. 10:34-48)።

ለመሆኑ የዚህ የመንፈስ ቅዱስ ማኅተም ጠቀሜታ ምንድን ነው? አንደኛው ስለተጠናቀቀው የግብይት ተግባር የሚያስረዳ መሆኑ ነው። ዛሬም እንኳ የሕጋዊ ሰነዶች ልውውጥ በሚደረግበት ጊዜ በሰነዶቹ ላይ ማኅተም ይታተማል። ማኅተም የባለቤትነት ማረጋገጫ ነው። እግዚአብሔር የእርሱ እንሆን ዘንድ በዋጋ ስለገዛን አትዋናል (1ኛ ቆሮ. 6:19-20)። ማኅተም የዋስትናና የጥበቃ ምልክት ነው። በኢየሱስ ክርስቶስ መቃብር ላይ የተደረገው የሮማውያን ማኅተም ይህ ፍቺ ነበረው (ማቴ. 27:62-66)። እንግዲህ አማኞች የእግዚአብሔር ንብረት ናቸው፤ እርሱ ስለ ገዛቸውም በእርሱ ጥበቃ ሥር ናቸው። ዮሐንስ 14:16-17 እንደሚያስረዳን፡ መንፈስ ቅዱስ በአማኞች ውስጥ ለዘላለም ይኖራል። መንፈስ ቅዱስን ስናሳዝን የአገልግሎቱን በረከቶች ከመቋደስ ልንታቀብ ብንችልም (ኤፌ. 4:30)፡ ምን ጊዜም አይለየንም።

በሌላ በኩል ደግሞ ማኅተም የእውነተኛነት ምልክት ነው። የደብዳቤ ላይ ፊርማ የሰነዱን እውነተኛነት እንደሚያመለክት ሁሉ የመንፈስ ቅዱስ መኖር የአማኙን እውነተኛነት ያሳያል። «የክርስቶስ መንፈስ የሌለው ከሆነ ግን ይኸው የእርሱ ወገን አይደለም» (ሮሜ 8:9)። የምንናገረውን እውነተኛ የሚያደርገው የአፋችን ቃል፡ ሃይማኖታዊ ሥራችን ወይም በጎ ተግባራችን ብቻ ሳይሆን የመንፈስ ቅዱስም ምስክርነት ነው።

የርስታችን መያዣ ነው (1:14)። መያዣ የሚለው ቃል ልዩ ቃል ነው። ቃሉ በጳውሎስ ዘመን «የአንድ ሸቀጥ ወይም ንብረት ግዥ የዋስትና ቀብድ» የሚል ፍቺ ነበረው። ዛሬም እንኳ የመሬትና መስል ንብረት ባለቤቶች ስለ መያዣ ይናገራሉ። እግዚአብሔር ሥራውን ፈጽሞ ወደ ክብር እንደሚያመጣቸው ለልጆቹ የሚገልጽበት ቀዳሚ ዋስትና መንፈስ ቅዱስ ነው። «እግዚአብሔር ያለውን ሁሉ እስኪዋጅ» የሚለው ክርስቶስ በሚመለስበት ጊዜ የሚከናወነውን የሰውነትን መቤዠት ያመለክታል። (ሮሜ 8:18-23፤ 1ኛ ዮሐ. 3:1-3)። የመቤዠታችን ተግባር በሦስት ደረጃዎች የተከፈለ ነው።

- በኢየሱስ ክርስቶስ አምነን ድኑናል (ኤፌ. 1:7)።
- መንፈስ ቅዱስ ይበልጥ ክርስቶስን እንድንመስል በሕይወታችን ውስጥ በመሥራቱ በመዳን ላይ እንገኛለን (ሮሜ 8:1-4)።
- ክርስቶስ ሲመልስና እርሱን ስንመስል እንድናለን።

«መያዣ» ተብሎ የተተረጎመው ቃል «የትጭጭት ቀለበት»ም ሊባል ይችላል። ዛሬ በግሪክ ይህንን ቃል ሰዎች በዚህ መልኩ ይጠቀሙበታል። ይኸውም የትጭጭት ቀለበት የተገቡት የተስፋ ቃሎች እንደሚጠበቁ ዋስትና የሚሰጡ ማረጋገጫዎች ናቸው። በክርስቶስ በኩል ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት የንግድ መልክ የያዘ ብቻ ሳይሆን ግላዊ የፍቅር ልምምድም ነው። እርሱ ሙሽራ ሲሆን፤ ቤተ ክርስቲያን ሙሽሪት ነች። መንፈሱንና የተስፋ ቃሉን እንደ «ትጭጭት ቀለበት» ስለሰጠን መጥቶ እንደሚሞሽረን እናውቃለን። ከዚህ የበለጠ ምን ማረጋገጫ ያስፈልገናል?

በዚህ ምዕራፍ ውስጥ በክርስቶስ ስላለን ብልጽግና የሚናገሩትን መሠረታዊ የመጽሐፍ ቅዱስ አስተምህሮዎች ተመልክተናል። እነዚህ ክፍሎች የሚያስተምሩትን መለስ ብሎ መከለሱ ጠቃሚ ነው።

1. እውነተኛ ብልጽግና የሚመጣው ከእግዚአብሔር ነው። አብ፡ ወልድና መንፈስ ቅዱስ እኔን ባለጸጋ ለማድረግ ተግተው እየሠሩ መሆናቸውን መረዳት በእጅጉ የሚያበረታታ አሳብ ነው። እግዚአብሔር ደስ ይለን ዘንድ ሁሉንም አትረፍርፎ መስጠት ብቻ ሳይሆን (1ኛ ጢዋ. 6:17) ዘላለማዊ ብልጽግናንም ይሰጠናል፤ ያለዚህ ዘላለማዊ ብልጽግና ሌላው ሀብት ሁሉ ከንቱ ነው።

አንዲት ግራ የተጋባች የቤት እመቤት ክርስቲያን የጋብቻ አማካሪ አፈላልጋ ሊፈራርስ የደረሰውን የትዳርዋን አሳዛኝ ታሪክ አወጋችው። «ግን ብዙ ነገሮች አሉን! ከጣቴ ላይ ያለውን የአልማዝ ቀለበት ተመልክት። ብዙ ሺህ ገንዘብ ያወጣል! በምርጥ ቦታ ውድ ዋጋ የሚያወጣ ቤት አለን። ሦስት መኪኖችና በተራሮች ውስጥ ለመዝናናት በምንሄድበት ጊዜ የምናርፍበት ቤት ጭምር አለን። በገንዘብ ሊሸመት የሚችል ነገር ሁሉ አለን!» እያለች ትናገር ጀመር።

አማካሪውም፡ «ገንዘብ የማይገዛቸውን ነገሮች ሳይጥሉ ገንዘብ የሚገዛቸውን ነገሮች ማካበቱ ከፋት የለውም። ትዳር እየፈረሰ የውድ ቤት ባለቤትን ምን እርባና ይኖረዋል? ወይስ ፍቅር ሳይኖር ውድ የአልማዝ ቀለበት መግዛት ምን ይረባል?» ሲል ምላሽ ሰጥቷል።

እኔና አንተ በክርስቶስ «ገንዘብ የማይገዛቸው ነገሮች» አሉን። እነዚህ መንፈሳዊ ሀብቶችም ለሁላችንም የእግዚአብሔርን ሰፊ ፍጥረት ብልጽግና ሁሉ ይከፍቱልናል። ሰጭውን ስለምናውቅና ስለምናፈቅ በስጦታዎቹ ደስ እንሰኛለን።

2. እነዚህ ሁሉ በረከቶች በእግዚአብሔር ጸጋና ለእግዚአብሔር ክብር የሚሰጡን ናቸው። ጳውሎስ ከቁ. 4-14 በሚገኘው ምንባብ በእያንዳንዱ ዐቢይ ክፍል ውስጥ ከስጦታዎቹ ባሻገር ስላለው ዓላማ እንደጠቀስ ልብ ብለሃል? እግዚአብሔር አብ የመረጠን፤ ልጆቹ

ያደረገንና የተቀበለን ለምንድን ነው? «ለክብሩ ምስጋና እንሆን ዘንድ ነው»። እግዚአብሔር ወልድ የተቤገዠን፤ ይቅር ያለን፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የገለጠልንና የእግዚአብሔር ርስት ተካፋይ እንድንሆን ያደረገን ለምንድን ነው? «ለክብሩ ምስጋና እንሆን ዘንድ ነው» (ቁ. 12)። እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ያተመንና የወደፊት በረከታችን ዋስትና የሆነው ለምንድን ነው? «ለክብሩ ምስጋና» (ቁጥር 14) እንድንሆን ነው።

ብዙውን ጊዜ እግዚአብሔር ኃጢአተኞችን የሚያድነው ስለሚያዝንላቸው ወይም ከዘላለም ፍርድ ሊታደጋቸው ስለሚፈልግ ነው ብለን እናስባለን። የእግዚአብሔር ዋንኛ ዓላማ ግን የእርሱ መከበር ነው። ፍጥረቱ ጥበቡንና ኃይሉን፤ ቤተ ክርስቲያኑ ደግሞ ፍቅሩንና ጸጋውን ትገልጻለች። እነዚህን መንፈሳዊ ሀብቶች በእምነት መቀበል እንጂ በመብት ወይም በሥራ ልናገኛቸው አንችልም።

3. እነዚህ በረከቶች ጅማራ ብቻ ናቸው! ከጌታ ጋር በምንኖርበት ጊዜ ሁሉ ተጨማሪ መንፈሳዊ በረከቶች እናገኛለን። መጽሐፍ ቅዱስ መመሪያ የምናገኝበት መጽሐፍ ነው። መንፈስ ቅዱስ መምህራችን ነው። የእግዚአብሔርን ቃል በምንመረምርበት ጊዜ በክርስቶስ ያሉንን ተጨማሪ በረከቶች እናስተውላለን። እነዚህ ሀብቶች በአብ የታቀዱ፤ በወልድ የተገዙና በመንፈስ ቅዱስ የተበረከቱ ናቸው። ይህ ሁሉ የእግዚአብሔር በረከት እያለልን በድህነት ልንኖር አይገባም!

አንድ ወዳጄ ከሚስቱ ጋር ስለ ገንዘብ ጉዳይ እየተነጋገሩ ሳለ ልጃቸው እየሰማቸው መሆኑን ልብ አላሉም ነበር። በመጨረሻም ትንሹ ልጅ፤ «ለምን ከእነዚያ ወረቀቶች አንዱን አትጽፉም» ሲል አሳብ አቀረበ። ወረቀት (ቼክ) የሚጻፈው በባንክ ገንዘብ መኖሩ ሲረጋገጥ እንደሆነ ትንሹ ልጅ አልተገነዘበም ነበር። መንፈሳዊ በረከቶቻችንን በተመለከተ ግን እንዲህ ዓይነት ችግር አይገጥመንም።

«በእምነት ባንክ የተቀመጠ የቼክ ቡክ» በሚል ርእስ ቻርልስ ስፐርጀን የጻፉት አነስተኛ የጽሞና መጽሐፍ አለ። በዚህች መጽሐፍ ውስጥ ለእያንዳንዱ ዕለት ከመጽሐፍ ቅዱስ የተስፋ ቃልና አጭር የጽሞና መልእክት ቀርቦአል። ደራሲው በእምነት ለሚቀበል እያንዳንዱ የተስፋ ቃል በባንክ ቤት እንዳለ ገንዘብ ያህል አስተማማኝ እንደሆነ ገልጾአል። የእግዚአብሔርን የተስፋ ቃል በእምነት በመቀበል በሚያስፈልገን ነገር ሁሉ ሊሞላ የሚችል ወሰን የሌለው ብልጽግናውን ልንጠቀም እንችላለን።

ሰለዚህ እኔ ደግሞ በእናንተ ዘንድ ስለሚሆን በጌታ በኢየሱስ ስለማመንና ለቅዱሳን ሁሉ ስለሚሆን መውደድ ሰምቼ፤ ስለ እናንተ እያመሰገንሁ ስጸልይ ስለ እናንተ ማሳሰብን አልተውም፤ የክብር አባት የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ እርሱን በማወቅ የጥበብንና የመገለጥን መንፈስ እንዲሰጣችሁ እለምናለሁ። ይህም የልባችሁ ዓይኖች ሲበሩ የመጥራቱ ተስፋ ምን እንዲሆን በቅዱሳንም ዘንድ ያለው የርስት ክብር ባለጠግነት ምን እንዲሆን ለምናምንም ከሁሉ የሚበልጥ የኃይሉ ታላቅነት ምን እንዲሆን ታውቁ ዘንድ ነው፤ ክርስቶስንም ከሙታን ሲያስነሣው ከአለቅነትና ከሥልጣንም ከኃይልም ከጌትነትም ሁሉ በላይና በዚህ ዓለም ብቻ ሳይሆን ነገር ግን ሊመጣ ባለው ዓለም ደግሞ ከሚጠራው ስም ሁሉ በላይ በሰማያዊ ስፍራ በቀኙ ሲያስቀምጠው በክርስቶስ ባደረገው ሥራ የብርታቱ ጉልበት ይታያል፤ ሁሉንም ከእግሩ በታች አስገዛለት ከሁሉ በላይም ራስ እንዲሆን ለቤተ ክርስቲያን ሰጠው። እርሱም አካሉና ሁሉን በሁሉ የሚሞላ የእርሱ ሙላቱ ናት።

የሒሳብ መዝገብ

ጳጉሞሪ 6/1822 የአንድ ጀርመናዊ ምስኪን መጋቢ ሚስት የሆነች ሴት ልጅ ወለደች። ይህ ልጅ አንድ ቀን በዓለም ላይ አሉ ከሚባሉ ሀብታሞች መካከል አንዱ ሊሆን እንደሚችል አልማ አታውቅም። ሄንሪክ ሽሌማን የ7 ዓመት ልጅ በሆነ ጊዜ የጥንቷ ትሮይ በእሳት ስትጋይ የሚያሳየው ሥዕል አሳቡን ወሰደው።

ብዙ ሰዎች ከሚያምኑበት አሳብ በተቃራኒ ሄንሪክ «ኤልያድ» እና «አዲሴ» የሚባሉት ታላላቅ የሆሜር ግጥሞች በታሪካዊ እውነታዎች ላይ የተመሠረቱ መሆናቸውን በመግለጽ እውነትነቱን ለማረጋገጥ ጥረት ማድረጉን ቀጠለ። በ1873 ወደ ጥንቷ የትሮይ ከተማ በመሄድ አንዳንድ አስደናቂ ሀብቶችን ሊወስድ ችሏል። ይህም የቱርክን መንግሥት አስቆጥቶአል። ሽሌማን ጥንታዊውን ዘገባ በማመኑና ባመነውም መሠረት ተግባራዊ እርምጃ በመውሰዱ ዝነኛና ክበርቱ ሊሆን በቅቷል።

በክርስቶስ ባመንን ጊዜ «ሀብታሞች ሆነን መወለዳችንን» እንረዳለን። ይሁንና ይህ ብቻውን በቂ አይደለም፤ ለእግዚአብሔር ክብር ማዋል ካለብን ስለ ብልጽግናችን ከፍተኛ ግንዛቤ ሊኖረን ይገባል። በርካታ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት በመዝገባቸው ውስጥ ያስቀመጠላቸውን ከፍተኛ መንፈሳዊ በረከት ለማግኘት የሒሳብ መዝገቡን አላነበቡም። እነዚህ ሰዎች ከዓለም ዙሪያ የኪነጥበብ መዛግብትን በማሰባሰብ ለማግኘት እንደሞከሩት እንደ ሚች ዊሊያም ሪንዶልፍ ሄርስት ዓይነት ናቸው። ሄርስት አንድ ቀን የራሴ ንብረት ሊሆኑ ይገባል ሲሉ ያስደታቸውን ጠቃሚ ዕቃዎች ዝርዝር አገኙ። ወኪሉን ወደ ውጭ አገር በመላክ እነዚህን ዕቃዎች ለማግኘት ጥረት አደረጉ። ከብዙ ወራት ፍለጋ በኋላ ወኪሉ ዕቃዎቹን ከሚስተር ሄርስት ዕቃ ቤት ውስጥ እንዳገኘ አስታወቀ። ሄርስት ቀደም ሲል የነበሩዋቸውን ነገሮች በከፍተኛ ጥረት በመፈለግ ላይ ነበሩ። የሀብታቸውን ዝርዝር መግለጫ አንብበው ቢሆን ኖሮ ብዙ ችግርና ገንዘብ ለመቆጠብ ይችሉ ነበር።

ጳውሎስ የኤፌሶን ክርስቲያኖች በክርስቶስ ምን ያህል የክበረ በረከት እንዳላቸው እንዲገነዘቡ ይፈልጋል። ጳውሎስ እምነታቸውንና ፍቅራቸውን ያውቅ ስለ ነበር በዚህ ደስ ተስኝቶአል። የክርስትና ሕይወት ሁለት አቅጣጫዎች አሉት- እግዚአብሔርን ማመንና

ሰዎችን ማፍቀር። ሁለቱን መነጣጠል አይቻልም። ይሁንና ጳውሎስ እነዚህ ጅምር እርምጃዎች መሆናቸውን ያውቅ ነበር። የኤፌሶን ሰዎች ገና ብዙ ይቀራቸው ነበር። ለዚህም ነው ጳውሎስ ለእነርሱና ለእኛ የጸለየው።

ጳውሎስ በእርሱ አገልግሎት ወደ ክርስቶስ የተመለሱት ሰዎች እንዲያገኙ የሚፈልጋቸውን በረከቶች እስር ቤት ሆኖ ባቀረበው ጸሎቱ ውስጥ እንመለከታለን (ኤፌ. 1:15-23፤ 3:14-21፤ ፊልጵ. 1:9-11፤ ቆላ. 1:9-12)። የጳውሎስ ጸሎት መንፈሳዊ ዓይናቸው ተከፍቶ እግዚአብሔር የሰጣቸውን ነገር እንዲያስተውሉ እንጂ ምድራዊ ሀብት እንዲያገኙ አይደለም። ጳውሎስ የሚጸልየው እግዚአብሔር የሌላቸውን ነገር እንዲሰጣቸው ሳይሆን ያላቸውን እንዲያሳያቸው ነበር።

ጳውሎስ የልቡናቸው ዓይኖች እንዲከፈቱ ባቀረበው ጸሎት ውስጥ ያካተታቸውን አራት ጥያቄዎች ከመመልከታችን በፊት ሁለት እውነቶችን ማጤን ይኖርብናል። በመጀመሪያ ደረጃ አብርሆት የሚመጣው ከመንፈስ ቅዱስ ነው። እርሱ «የጥበብና የመገለጥ መንፈስ» ነው (ኢሳ. 11:2፤ ዮሐ. 14:25-26፤ 16:12-14)። ሰው በተፈጥሮአዊ አእምሮው የእግዚአብሔርን ነገሮች ሊረዳ አይችልም። ስለሆነም መንፈስ ቅዱስ የልቦናውን ዓይኖች ሊያበራለት ይገባል (1ኛ ቆሮ. 2:9-16)። መንፈስ ቅዱስ ከቃሉ ውስጥ እውነትን በመግለጥ የምንረዳበትንና ተግባራዊ የምናደርግበትን ጥበብ ይሰጠናል። በተጨማሪም በእውነት እንኖር ዘንድ ያስችለናል (ኤፌ. 3:14-21)።

ሁለተኛው ይህ አብርሆት ወደ አማኙ ልብ ይመጣል (1:18)። «የልባችሁ ዓይኖች ሊበሩ» የሚለው የሚያሳስበንም ይሄንኑ ነው። ልብ የሰው ስሜታዊ ክፍል እንደሆነ እናውቃለን። በመጽሐፍ ቅዱስ ግን ልብ ውስጣዊ ሰው ሲሆን ስሜትን፣ አእምሮንና ፈቃድን ያጠቃልላል። ውስጣዊው ሰው ይኸውም ልብ እንደ አካላዊ ሕዋሳት ሁሉ መንፈሳዊ ክፍሎች አሉት። ውስጣዊው ሰው ሊያይ [መዝ. (119):18፤ ዮሐ. 3:3፤ ሊሰማ (ማቴ. 13:9፤ ዕብ. 5:11)፤ ሊቀምስ [መዝ. (34):8፤ 1ኛ ጴጥሮስ 2:3፤ ሊያሸትና (ፊልጵ. 4:18፤ 2ኛ ቆሮ. 2:14) ሊዳስስ ይችላል (ዮሐዋ. 17:27)። ኢየሱስ ስለ ሕዝቡ፣ «እያዩ ስለማያዩ፣ እየሰሙ ስለማይሰሙ» ሲል ይህንን መጥቀሱ ነበር (ማቴ. 13:13)። መንፈሳዊ ነገሮችን አይቶ አለማስተዋል የልብ እንጂ የአእምሮ ዕውቀት አይደለም። የልባችን ዓይኖች በእግዚአብሔር መንፈስ ሊገለጡ ይገባል።

ጳውሎስ የኤፌሶን አማኞች ዓይኖች ተከፍተው አራት መንፈሳዊ እውነቶችን እንዲያስተውሉ ይጸልያል።

1. እግዚአብሔርን ያውቁ ዘንድ (1:17)። ይህ ከሁሉም የላቀ እውነት ነው። ኢሳይያስን እግዚአብሔር እንደሌለ ሲናገሩ፣ አግኖስቲኮች ደግሞ እግዚአብሔር ቢኖርም ልናውቀው እንደማንችል ይናገራሉ። ጳውሎስ ግን በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት እግዚአብሔርን ሰላወቀ፤ እግዚአብሔርን ሳያውቁ ስለሌሎች ነገሮች ብዙም መረዳት እንደማይቻል ያምናል።

ይህ እግዚአብሔርን ሆን ብሎ አላውቅህም ማለት ሰዎችን ለውድቀትና ለጥፋት ዳርጓል። ጳውሎስ በሮሜ 1 ክቁጥር 18 ጀምሮ የሰዎችን ውድቀት ይዘረዝራል። እግዚአብሔርን ለማወቅ ካለመፈለግ ወደ አምልኮተ ጣዖት (እውነትን በሐሰት መለወጥ) ወደ ምግባረ ብልሹነትና ሴስኝነት ዘቅጠዋል። ይህ ሁሉ ከየት ጀመረ? የጀመረው እግዚአብሔር ፈጣሪ፣ ሕይወት ሰጭ፣ አስተዳዳሪ፣ አዳኝና ዳኛ መሆኑን ለማወቅ ካለመፈለግ ነው።

አማኙ እግዚአብሔርን በማወቅ ማደግ አለበት። እግዚአብሔርን በግል ማወቅ ደኅንነት ነው (ዮሐ. 17:3)። እግዚአብሔርን ይበልጥ እያወቁ መሄድ ቅድስና ነው (ፊልጵ. 3:10)። እግዚአብሔርን በፍጹም ማወቅ ከብረት ነው (1ኛ ቆሮ. 13:9-12)። በእግዚአብሔር አምሳል ስለተፈጠርን (ዘፍጥ. 1:26-28)፣ እግዚአብሔርን ይበልጥ ባወቅን መጠን ራሳችንንና ሌሎችን በተሻለ መንገድ እናውቃለን። እግዚአብሔርን እንደ አዳኝ ብቻ ሳይሆን እንደ አባት፣ ጓደኛና መሪም ልናውቀው ይገባል። ይበልጥ ባወቅነው መጠን መንፈሳዊ ሕይወታችንም ይበልጥ መልካም ይሆናል።

አንድ ቀን መጽሐፍ ቅዱስ አስተምሪ እንደጨረሰሁ አንድ አማኝ፣ «በመምጣቴ ደስ ብሎኛል» ለዚያ ክፉ ጎረቤቴ የምጠቀማቸውን ሁለት ጥቅሶች አግኝቻለሁ!» አለኝ። የእግዚአብሔር ቃል ጠላትን ለማጥቃት እንደ ሰይፍ የምንጠቀምበት ጊዜ ቢኖርም መጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈው ግን ለዚህ ዓላማ አይደለም። አንድ የታወቀ መዝሙር፣ «ከተቀደሰው መጽሐፍ በስቲያ አንተን እሻለሁ። ሕያው ቃል ሆይ፣ መንፈሴ አንተን ይጠማል።» ይላል።

2. የእግዚአብሔርን ጥሪ እናውቅ ዘንድ (1:18)። «ጥሪ» በክርስቲያኖች ዘንድ በጣም አስፈላጊ ነው። «ቤተ ክርስቲያን» የሚለው የግሪክ ቃል «ተጠርተው» የወጡ የሚል ፍች ካላቸው ሁለት የግሪክ ቃላት የተመሠረተ ነው። ጳውሎስ እግዚአብሔር «በጸጋው» እንደ ጠራው ደጋግሞ ገልጾአል (ገላ. 1:15)። ለጢሞቴዎስም አማኞች «ቅዱስ ጥሪ» እንዳላቸው አስታውቆአል (2ኛ ጢሞ. 1:9)። እኛንም «ከጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃን» (1ኛ ጴጥ. 2:19) እና ለክብር ጠርቶናል (2ኛ

ጴጥ. 1:3)። እግዚአብሔር የሚጠራን በጸጋው እንጂ ከእኛ በሆነ አንዳች ነገር አይደለም።

ጳውሎስ ከዚህ ጥሪ የተነሣ የእኛ የሆነውን ተስፋ እንድንገነዘብ ይሻል (ኤፌ. 4:4)። አንዳንድ ጥሪዎች የተስፋ ምንጭ የላቸውም። እኛ በክርስቶስ ያለን ጥሪ ግን በደስታ የተሞላ ጥሪ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተስፋ ይህ ይሆንልኛል ወይም ይሰጠኛል ብለን ተስፋ የምናደርገው ነገር ዓይነት እንዳልሆነ መገንዘብ ያሻል፤ ልክ አንድ ልጅ በገና በዓል ጊዜ እንደሚሰጠው ስጦታ። ቃሉ የተረጋገጠ ተስፋ ይዟል። የአማኞች ተስፋ የኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም መምጣት ነው (1ኛ ተሰ. 4:13-18፤ 1ኛ ዮሐ. 3:1-3)። በኃጢአታችን ምክንያት ከደገንነት ርቀን በጠፋን ጊዜ «ያለተስፋ» ነበርን (ኤፌ. 2:12)። ነገር ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ዕለት በዕለት የሚያበረታታን «ሕያው ተስፋ» አለን (1ኛ ጴጥ. 1:3)።

ዶክተር ኬነት ካፌን የሚባሉ የታወቁ የባፕቲስት ደራሲ አባሎቻቸውን ለመጎብኘት ከከተማ ወጣ ብሎ ወደሚገኘው ውብ አካባቢ ስለሄዱ አንድ መጋቢና ዲያቆን የሚናገሩት ታሪክ አላቸው። ሁለት ውድ መኪኖች በግቢው ውስጥ ቆመዋል፤ በመስኮቱ አሻግረው ሲያዩ የሚጎበኙት ሰውዬ በምቹ ወንበር ላይ ተቀምጦ ባለ ቀለም ቴሌቪዥን ሲያይ ተመለከቱ። ዲያቆኑ ወደ መጋቢው ዘወር ብሎ፡ «ለዚህ ሰው የሚሆን ምን ዓይነት መልካም የምሥራች አለን?» ሲል ጠየቀ።

ብዙውን ጊዜ ምድራዊውን ሀብት ከዘላለማዊው ሀብት ጋር እናምታታዋለን። ኤፌሶን ሀብታም ከተማ ነበረች። ከጥንቱ ዓለም አስደናቂ ነገሮች መካከል አንዱ የሆነው የዳያና ቤተ ጣዖት የሚገኘው በዚህች ከተማ ነው። ዛሬ ኤፌሶን የሥነ ቅርስ ተመራማሪዎች ገነት ስትሆን፤ ሀብቷና ክብሯ ሁሉ ወድሞአል። በአንድ ወቅት በዚያ የነበሩ ክርስቲያኖች ዛሬ በመንግሥተ ሰማይ ከእግዚአብሔር ጋር ደስ እየተሰኙ ናቸው!

የመጥራቱ ተስፋ የሕይወታችን አንቀሳቃሽ ኃይል በመሆኑ፤ ገጹሐን (1ኛ ዮሐ. 2:28-3:3)፤ ታዛዦች (ዕብ. 13:17) እና ታማኞች እንድንሆን ሊያበረታታን ይገባል (ሉቃ. 12:42-48)። አንድ ቀን ክርስቶስን አይተን እርሱን የምንመስል የመሆናችን እውነት ዛሬ ክርስቶስን እንድንመስል ሊያነቃቃን ይገባል።

3. የእግዚአብሔርን ባለጸግነት እናውቅ ዘንድ (1:18)። ይህ ሐረግ የሚያመለክተው እኛ በክርስቶስ ያለንን ርስት ሳይሆን (1:11)፤ እርሱ በእኛ ያለውን ርስት ነው። እግዚአብሔር እኛን የታላቅ በረከቱ አካል

አድርጎ መመልከቱ አስደናቂ ነው! አንድ ሰው ሀብቱ ክብርን እንደሚያመጣለት ሁሉ እግዚአብሔርም ለእኛ ከሰጠን በረከት የተነሣ ከቤተ ክርስቲያን ክብርን ያገኛል። ኢየሱስ ክርስቶስ በሚመለስበት ጊዜ «የጸጋው ክብር ይመሰገን ዘንድ» ምክንያት እንሆናለን (1:6)።

እግዚአብሔርም በእኛ ሕይወት ሥራውን የሚሠራው በቀደመው ታሪካችን መሠረት ሳይሆን በወደፊቱ ታሪካችን መሠረት ነው። ፍርሃት ለሚንጠው ጌዴዎን፤ «አንተ ጽኑ ጌዴ ሰው፤ እግዚአብሔር ከአንተ ጋር ነው» ብሎታል (መላ. 6:12)። ኢየሱስ ለአንድሪያስ ወንድም «አንተ. . . ስምዎን ነህ፤ አንተ ኪፋ [ዓለት] ትባላለህ» ብሎታል (ዮሐ. 1:43)። እንደተባለውም ጌዴዎን ጽኑና ጌዴ፤ ጴጥሮስም ዓለት ሆኖአል። እኛ ክርስቲያኖች ክርስቶስ ሲመለስ ወደፊት በምንሆነው ሁኔታ ቁጥጥር ሕይወታችንን እንመራለን። የእግዚአብሔር ርስት በመሆናችን እርሱን ለማስደሰትና ለማክበር እንኖራለን።

ከዚህ እውነት እንደምንረዳው፤ ቤተ ክርስቲያን ይህን በረከት ካልተካፈለች፤ ክርስቶስ ወደተነገረለት ክብር አይገባም። ከመሞቱ በፊት ለዚህ ጉዳይ የጸለየ ሲሆን፤ ጸሎቱም ይሰማለታል (ዮሐ. 17:24)። ክርስቶስ ገና ይከብራል (2ኛ ተሰ. 1:10)፤ እኛም በእርሱ እንከብራለን (ቆላ. 3:4)። ይህንን እውነት መረዳት አማኞችን ወደ ተሰጠና ለጌታ ወደ ተገዛ ሕይወት ሊመራቸው ይችላል።

4. የእግዚአብሔርን ኃይል እናውቅ ዘንድ (1:19-23)። እግዚአብሔር እኛን ርስቱ በማድረግ ፍቅሩን አሳይቶናል። ግሩም የተሰፋ ቃል በመስጠት ተሰፋችንን ሕያው አድርጓል። ጳውሎስ እምነታችንን ሊያጸና ፈልጎ፤ «ለምናምንም ከሁሉ የሚበልጥ የኃይሉ ታላቅነት ምን እንዲሆን» ሲል ጽፎአል (ቁ. 19)። ይህ እጅግ ታላቅ እውነት በመሆኑ ጳውሎስ አሳቡን በግልጽ ለማስቀመጥ ሲል በርካታ የተመረጡ የግሪክ ቃላትን ተጠቅሞአል፤ እነርሱም «ዱናሚስ»፤ (ኃይል፤ ልክ ዲናሞና ድማሚት እንዳላቸው ዓይነት ኃይል)፤ «ኤነርጂያ» (አሠራር፤ አንድ ኃይል እንደሚሠራው ዓይነት)፤ «ክራቶስ» (ጉልበት)፤ «ኢስከስ» (ኃይል) ናቸው። ቁጥር 19 «እንደ ብርታቱ ኃይል አሠራር ለእኛ ለምናምን ከሁሉ የሚበልጥ የኃይሉ ታላቅነት ምን እንደሆነ ታውቁ ዘንድ ነው» ተብሎ ሊተረጎም ይችላል። ጳውሎስ የሚናገረው ለእኛ ስለተሰጠን መለኮታዊ ኃይልና፤ ዘላለማዊ ጉልበት ነው!

ባለህ ሀብት ለመጠቀም የማትችል ምስኪን ከሆንህ፤ ሀብትህ ምን ይሠራልሃል? ወይም ደግሞ ዘራፊዎች ይነጥቁኛል ብለህ የምትሰጋ

ከሆንህ፡ ምን ረብ ይሰጥሃል? ጆን ዲ. ሮክፊሊር የዓለም የመጀመሪያው ቢልየንር ነበሩ። እኝህ ሰው ስለ ሀብታቸው ብዙ ከመጨነቃቸው የተነሣ ለጨንራ በሽታ በመዳረጋቸው ከብስኩትና ወተት በቀር አይበሉም ነበር ይባላል። ሌሊት ጥሩ እንቅልፍ ተኝተው አያድሩም። ዘበኞቹ ከደጃፍ አካባቢ አይጠፉም። ሀብታም- ግን ስኬን! በከፍተኛ የምግባረ ሰናይ ተግባር በመላተፍ ሀብታቸውን ለድሆች ማካፈል በጀመሩ ጊዜ ግን ጤንነታቸው መሻሻል በማሳየቱ እስከ እርጅናቸው ድረስ በሰላም ሊኖሩ ችለዋል።

እኛ ክርስቲያኖች ለብዙ ነገሮች ኃይል ያስፈልገናል። በመጀመሪያ ደረጃ ይህንን ሀብት ለማድነቅ፡ የራሳችን ለማድረግና እንደሚገባም ለመጠቀም በተፈጥሮአችን በጣም ደካሞች ነን። «መንፈስስ ተዘጋጅታለች ሥጋ ግን ደካማ ነው» (ማቴ. 26:41)። ይህንን ታላቅ መንፈሳዊ ሀብት ለተራ ሰው መስጠት፡ ለሁለት ዓመት ልጅ አቶሚክ ቦምብን እንደ መስጠት ነው። የእግዚአብሔር ኃይል የእግዚአብሔርን በረከት እንድንጠቀም ያስችለናል።

ይሁንና የእግዚአብሔርን ኃይል የምንሻበት ሌላም ምክንያት አለ። በረከታችንን ለመንጠቅ የሚፈልጉ ጠላቶች አሉ (ኤፌ. 1:21፤ 6:11-12)። እነዚህን መንፈሳዊ ጠላቶች በምንም ዓይነት በራሳችን ኃይል ልናሸንፋቸው አንችልም። በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ግን ልናሸንፋቸው እንችላለን። ጳውሎስ በረከታችንን በሚገባ እንድንጠቀምና ጠላትም እንዳይዘርፈን የእግዚአብሔርን ኃይል ታላቅነት እንድንገነዘብ ይሻል።

ኃይሉ በኢየሱስ ክርስቶስ ትንሣኤ ውስጥ ታይቷል። በብሉይ ኪዳን ሰዎች የእግዚአብሔርን ኃይል ይለኩ የነበረው በፍጥረቱ (ኢሳ. 40:12-17) ወይም የእስራኤላውያንን ከግብፅ አውጥቶ ወደ ከነዓን ለመውሰድ በፈጸመው ተአምር ነበር (ኤር. 16:14)። ዛሬ ግን የእግዚአብሔርን ታሪክ የምንለካው በክርስቶስ የትንሣኤ ተአምር ነው። ክርስቶስን ከሞት ማስነሣቱ ብቻ ሳይሆን ብዙ ተግባራትም ተከናውነዋል። ከነዚህም መካከል አንዱ ክርስቶስ ወደ ሰማይ ዐርጎ በእግዚአብሔር አብ ቀኝ መቀመጡ ነው። እርሱ አዳኝ ብቻ ሳይሆን ልዑልም ነው (ዮሐዋ. 2:25-36)። ከፍ ከፍ ያለውን የእግዚአብሔርን ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስን የሚልቅ ምንም ዓይነት የሰው ወይም የመንፈስ ሥልጣን ወይም ኃይል በዓለም የለም። እርሱ ከሁሉም እጅግ ይልቃል። ከኃይላት ሁሉ በላይ ስለሚልቅ ወደፊትም የሚያሸንፈው ኃይል የለም።

ይህ ግን ዛሬ ከአንተና ከእኔ ሕይወት ጋር የሚዛመደው እንዴት ነው? በቁጥር 22 እና 23 ላይ ጳውሎስ ተግባራዊ መልስ ይሰጠናል። አማኞች በመሆናችን የክርስቶስ አካል በሆነችው ቤተ ክርስቲያን

ውስጥ እንገኛለን። እርሱ ደግሞ የቤተ ክርስቲያን ራስ ነው። ይህም በአንተና በክርስቶስ መካከል ሕያው ግንኙነት እንዳለ ያመለክታል። አካልን የወሰድን እንደሆነ፣ ሰውነትን የሚቆጣጠረውና በትክክል እንዲሠራ የሚያደርገው ራስ ነው። የተወሰኑ የአእምሮ ክፍሎች ከተነዱ ተጓዳኝ የአካል ክፍሎች ሽባ ይሆናሉ። ክርስቶስ መንፈሳዊ ራሳችን ነው። በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት እንደ አካሉ ክፍሎች ከእርሱ ጋር ተጣብቀናል። ይህም ማለት ትንሣኤውን፣ ዕርገቱንና ክብሩን እንጋራለን ማለት ነው። (ጳውሎስ ወደ ኋላ ላይ የዚህን አሳብ ምንነት በስፋት ያብራራል።) እኛ በሰማያዊ ስፍራ ስለ ተቀመጥን (2:6) ሁሉንም ነገር ከእግራችን በታች ሆናል።

ጳውሎስ «ከሁሉ የሚበልጥ የኃይሉ ታላቅነት ምን እንደሆነ» እናውቅ ዘንድ መፈለጉ የሚያስደንቅ አይሆንም። ያለዚህ ኃይል በክርስቶስ ያለንን ታላቅ በረከት ልንጠቀም አንችልም።

አንድ ባል የግል መዝገቡን በመጠቀም ሚስቱ ብድሩን ለመክፈል ትችል ዘንድ ፊርማውን ያኖርላት ዘንድ ለማግባባት ከቤተ ክርስቲያን ሰዎች ጋር ወደ ሆስፒታል የሄድንበትን ዕለት አልዘነጋውም። ሰውየው ከመድከሙ የተነሣ ሊፈርም አልቻለም። በሰነዱ ላይ የሆነ ምልክት ለማድረግ እንኳ የዓይን ምስክሮች መጠቀም ነበረባት። በአካል መድከሙ ሀብቱን እንዳትጠቀም እንዳትችል ሊያደርጋት ነበር።

ክርስቲያኖች ሁሉ ከሞት በተነሣውና ወደ ሰማይ ባረገው በክርስቶስ አማካይነት የመንፈስ ቅዱስን ኃይል በእምነት ሊቀበሉ ይችላሉ። ኃይሉ ለምናምን ሁሉ ተሰጥቶናል (ቁ. 19)። ይህን በረከት የሚያዘጋጅልን ጸጋ ነው፤ ሆኖም የሚያስጨብጠን ግን እምነት ነው። «ጸጋው በእምነት» አድናናል (ኤፌ. 2:8-9)። «ጸጋው በእምነት» ያኖረናል (1ኛ ቆሮ. 15:10)።

በአራቱ ወንጌላት ውስጥ የእግዚአብሔር ኃይል በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ሲሠራ እንመለከታለን። በሐዋርያት ሥራ ደግሞ ያው ተመሳሳይ ኃይል የክርስቶስ አካል በሆኑት ተራ የቤተ ክርስቲያን አባላት ሲሠራ እንመለከታለን። በወንጌላት መጨረሻና በሐዋርያት ሥራ መጀመሪያ መካከል በጴጥሮስ ሕይወት ውስጥ የተፈጸመው ለውጥ አስደናቂ ነው። ልዩነቱን ያስከተለው ምንድን ነው? የኢየሱስ ክርስቶስ የትንሣኤ ኃይል ነው (የሐዋ. 1:8)።

ዛሬ ትልቅ የኃይል እጥረት ያለው በጀነሬተሮቻችን ወይም በጋዝ ማጠራቀሚያዎቻችን ሳይሆን በግል ሕይወታችን ነው። የጳውሎስ ጸሎት በሕይወትህ ምላሽ ያገኝ ይሆን? ከዛሬ ጀምሮ እግዚአብሔርን ይኸውም የእግዚአብሔርን ጥሪ፣ የእግዚአብሔርን ብልጽግናና የእግዚአብሔርን ኃይል በመለማመድ ልታውቀው ትፈቅዳለህ?

በበደላችሁና በኃጢአታችሁ መታን ነበራችሁ፤ በእነርሱም፤ በዚህ ዓለም እንዳለው ኑሮ፤ በማይታዘዙትም ልጆች ላይ አሁን ለሚሠራው መንፈስ አለቃ እንደሆነው በአየር ላይ ሥልጣን እንዳለው አለቃ ፈቃድ፤ በፊት ተመላለሳችሁባቸው። በእነዚህም ልጆች መካከል እኛ ሁላችን ደግሞ፤ የሥጋችንንና የልቡናችንን ፈቃድ እያደረግን፤ በሥጋችን ምኞት በፊት እንኖር ነበርን፤ እንደ ሌሎቹም ደግሞ ከፍጥረታችን የቁጣ ልጆች ነበርን። ነገር ግን እግዚአብሔር በምሕረቱ ባለጠጋ ስለሆነ፤ ከወደደን ከትልቅ ፍቅሩ የተነሣ በበደላችን መታን እንኳ በሆንን ጊዜ ከክርስቶስ ጋር ሕይወት ሰጠን፤ በጾጋ ድናችኋልና፤ በሚመጡ ዘመናትም በክርስቶስ ኢየሱስ ለእኛ ባለው ቸርነት ከሁሉ የሚበልጠውን የጾጋውን ባለጠግነት ያሳይ ዘንድ፤ ከእርሱ ጋር አስነሣን፤ በክርስቶስ ኢየሱስም በሰማያዊ ሰፍራ ከእርሱ ጋር አስቀመጠን። ጾጋው በእምነት አድናኦችኋልና፤ ይህም የእግዚአብሔር ሰጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም፤ ማንም እንዳይመካ ከሥራ አይደለም። እኛ ፍጥረቱ ነንና፤ እንመላለስበት ዘንድ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀውን መልካሙን ሥራ ለማድረግ በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጠርን።

ከመቃብሩ ውጡ

ጳውሎስ በክርስቶስ ያገኘውን መንፈሳዊ በረከት ከገለጸ በኋላ ወደ አንድ ዋና እውነታ ማለትም በክርስቶስ ወዳገኘው መንፈሳዊ ስፍራ ይሻገራል። በመጀመሪያ እግዚአብሔር ለኃጢአተኞች ሁሉ ምን እንዳደረገ ይናገራል። ከዚያም ለአሕዛብ በተለይ ምን እንዳደረገ ይገልጻል። በክርስቶስ የሚያምን ከሞት ተነሥቶ ከዙፋን ላይ ተቀምጦአል (2:1-10)። የሚያምኑ አይሁዶችና አሕዛብ ዕርቅን አግኝተው ወደ ቤተ መቅደሱ ተቀላቅለዋል (2:11-22)። ይህ እንዴት ያለ ታላቅ የእግዚአብሔር ጸጋ ተአምር ነው! ከታላቅ የኃጢአት መቃብር ወጥተን በክብር ዙፋን ላይ ተቀምጠናል።

ምናልባትም ይህንን ረዥም አንቀጽ ለማብራራት ቀላል የሚሆነው ከውስጡ አራት ውስን ሥራዎችን መለየቱ ይሆናል።

1. የኃጢአት ተቃውሞ (2:1-3)

አንድ አሳታሚ የካሴት መልእክቶችን ለማሰራጨት እንዲችል ሙሉ ታሪኩን የሚያሳይ ፎቶግራፍ እንድሰጠው ጠየቀኝ። አንድ ወዳጄ ፎቶዩን አነሣ። ይህ ለእኔ አዲስ ልምምድ ነበር። ጉርድ ፎቶግራፍ የመነሣት ልምድ ቢኖረኝም፣ መላው እኔነቴን የሚያሳይ ፎቶግራፍ መነሣቱ ግን አንዲስ ነገር ነበር። እግሮቼ፣ ከንዶቼና እጆቼ በትክክለኛ ስፍራ መሆን ነበረባቸው። ደግነቱ ፎቶ አንሺው ወዳጄ የታወቀ ባለሙያ በመሆኑ በአጭር ጊዜ ውስጥ ተስማሚ ፎቶግራፍ ለማግኘት ተቻለ። በእነዚህ ሦስት ቁጥሮች ጳውሎስ ያልዳነውን ሰው አስከፊ መንፈሳዊ ሁኔታ በስፋት (ሙሉ በሙሉ) ያቀርብልናል። እስቲ የዚህን ባሕርይ እናጢን።

ይህ ሰው ሙት ነው (2:1)። ይህ ሰው በመንፈሳዊ ሕይወቱ የሞተ ማለትም መንፈሳዊ ነገሮችን ለመረዳትና ለማስተዋል የማይችል ነው። መንፈሳዊ ሕይወት ስለሌለው እግዚአብሔርን ሊያስደስት አይችልም። በሥጋው የሞተ ሰው ከሰውነቱ ለሚመጡ መልእክቶች ምላሽ ሊሰጥ እንደማይችል ሁሉ በመንፈሱ የሞተው ሰው ለመንፈሳዊ ነገሮች ምላሽ ሊሰጥ አይችልም። አንድ አስከሬን በቀብር ስፍራ የሚደረገውን ውይይት አይሰማም። የመብላት ወይም የመጠጣት ፍላጎት የለውም። ሕመም አይሰማውም፤ ሞቶአልና። ደኅንነትን ያላገኘው ሰው፣ ውስጣዊ ነገሩም ልክ እንዲሁ ነው። መንፈሳዊ አካላቱ በሥራ ላይ

ካለመሆናቸውም በላይ እግዚአብሔር ሕይወትን እስኪሰጣቸው ድረስ ምንም ዓይነት ተግባር ሊያከናውኑ አይችሉም። «እያዩ ስለማያዩ እየሰሙ ስለማይሰሙ ስለማያስተውሉም. . .» (ማቴ. 13:13)። የዚህ መንፈሳዊ ሞት መነሻው «በደልና ኃጢአት» ነው (ኤፌ. 2:1) «የኃጢአት ደመወዝ ሞት ነው» (ሮሜ 6:23)። በመጽሐፍ ቅዱስ አገላለጽ ሞት ማለት መለየት ማለት ነው። ይህም መንፈስ ከሥጋ የሚለይበት አካላዊ ሞት ብቻ ሳይሆን መንፈስ ከእግዚአብሔር የሚለይበት መንፈሳዊ ሞትም ጭምር ነው (ኢሳ. 59:2)።

የማያምን ሰው በሽተኛ ሳይሆን ሙት ነው። የሚያስፈልገው ትንሣኤ እንጂ አእምሮን ከመላት መንቃት አይደለም። ደኅንነት ያላገኙ ኃጢአተኞች ሁሉ ሙታን ሲሆኑ፤ አንዱ ከሌላው የሚለየው በመበሰበስ ደረጃው ብቻ ነው። አንድ ያልዳነ በረንዳ አዳሪ ሰው በውጫዊ ሁኔታው ሲታይ ካልዳነው የማሳበረሰብ መሪ ይበልጥ የተበላሸ ቢመስልም፤ ሁለቱም በኃጢአት ሞተዋል። ስለሆነም አንዱ አስከሬን ከሌላኛው የበለጠ ሙት ሊሆን አይችልም! ይህም ዓለማችን በቁማቸው በሞቱ ሰዎች የተሞላች ታላቅ መቃብር ቤት እንደሆነች ያመለክታል (1ኛ ጢሞ. 5:6)።

አይታዘዝም (2:2-3)። የሰው መንፈሳዊ ሞት የሚጀምረው ከዚሁ ለእግዚአብሔር ፈቃድ ካለመታዘዝ ነው። እግዚአብሔር፤ «ከእርሱ በበላህ ቀን ሞትን ትሞታለህና» ብሎአል (ዘፍጥ. 2:17)። ሰይጣን ግን «ሞትን አትሞቱም» አለ (ዘፍጥ. 3:4)። የመጀመሪያዎቹ ወንድና ሴት ይህንን ውሸት ባመኑ ጊዜ ወዲያውኑ በመንፈሳቸው ሲሞቱ፤ የኋላ ኋላም ለሥጋዊ ሞት ተዳርገዋል። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ የሰው ልጅ ለእግዚአብሔር ጀርባውን ሰጥቶ በመጓዝ ላይ ይገኛል። ሰዎች እምቢተኞች እንዲሆኑ የሚገፋፉአቸው ሦስት ኃይሎች አሉ። እነርሱም ዓለም፤ ዲያብሎስና ሥጋ ናቸው። ዓለም ወይም የዓለም ዘይቤ እያንዳንዱ ሰው ከዓለም ሥርዓት ጋር እንዲስማማ ተጽዕኖ ያሳድራል (ሮሜ 12:2)። ኢየሱስ ክርስቶስ ከዚህ ዓለም አልነበረም። ሕዝቡም እንዲሁ ከዚህ ዓለም አይደሉም (ዮሐ. 8:23፤ 17:14)። ደኅንነትን ያላገኘ ሰው ግን አውቆም ሆነ ሳያውቅ በዚህ ዓለም እሴቶችና አመለካከቶች ቁጥጥር ሥር ይኖራል።

ዲያብሎስ በዚህ ዘመን በማይታዘዙ ልጆች መካከል ይሠራል። ይህ ማለት ግን ሰይጣን በእያንዳንዱ የማያምን ሰው ሕይወት ውስጥ ይሠራል ማለት አይደለም። ሰይጣን ፍጡር እንደ መሆኑ በስፍራ የተወሰነ ነው። በሁሉም ስፍራ ከሚገኘው አምላክ በተቃራኒ፤ ሰይጣን በአንድ ጊዜ በሁሉም ስፍራ ሊገኝ አይችልም። ነገር ግን የእርሱ ተባባሪ በሆኑት አጋንንትና (ኤፌ. 6:11-12) በዓለም ሥርዓት ላይ

ባለው ኃይል አማካይነት (ዮሐ. 12:31) ሰይጣን በማያምኑት ሰዎች ሕይወት ላይ ተጽዕኖ ያሳድራል። በሚያምኑትም ላይ ይህንኑ ለማድረግ ይሻል። ሰዎችን «የዓመፃ ልጆች» ለማድረግ ይፈልጋል (ኤፌ. 2:2፤ 5:6)። እርሱ ራሱ ለእግዚአብሔር ታዛዥ ስላልነበረ፤ ሌሎችም ለእግዚአብሔር እንዳይታዘዙ ለማድረግ ይጥራል።

ሰዎች እግዚአብሔርን እንዳይታዘዙ ለማድረግ ሰይጣን ከሚጠቀምባቸው መሣሪያዎች አንዱ ውሸት ነው። ሰይጣን ውሸታም ነው (ዮሐ. 8:44)። በሰው ልጅ ታሪክ መጀመሪያ ላይ የሰውን ዘር ወደ ኃጢአት የላበው ይኸው «ሞትን አትሞቱም» የሚለው የሰይጣን ውሸት ነበር። ዛሬ ደኅንነትን ያላገኙ ስፍር ቁጥር የሌላቸው ሰዎች እግዚአብሔርን የማይታዘዙት የሰይጣንን ውሸት ስለሚያምኑ ነው። አንድ ሰው ውሸትን በሚያምንበት ጊዜ የዓመፅ ልጅ ይሆናል።

የማያምኑ ሰዎች እግዚአብሔርን እንዳይታዘዙ የሚያነሣቸው ሦስተኛው ኃይል ሥጋ ነው። ጳውሎስ ሥጋ ሲል ሰውነትን ማለቱ አይደለም፤ ሰውነት በራሱ ኃጢአተኛ አይደለምና። ሥጋ የተባለው ሰውነትንና አእምሮን በመቆጣጠር እግዚአብሔርን እንዳንታዘዝ ለማድረግ የሚጥረውና አብሮን የተወለደው የወደቀው ተፈጥሮአችን ነው። በአንድ ወቅት አንድ ወንጌላዊ ወዳጄ «ውሻህ የሚያደርገውን የሚያደርገው ለምንድን ነው?» በሚል ርእስ ላይ ንግግር እንደሚያደርግ አስታወቆ ስለ ነበር ብዙ የውሻ ወዳጆች ሊሰሙት መጡ። በዚህ ጊዜ የተናገረው ነገር ብዙ ጊዜ ትኩረት የማይሰጠው አላብ ነበር፤ «ውሻ የውሻን ባሕርይ የሚያሳየው የውሻ ተፈጥሮ ስላለው ነው።» በውሻ ውስጥ የድመት ባሕርይ እንደሚተላለፍ ማድረግ ቢቻል የድመትን ባሕርይ ማሳየቱ የማይቀር ነው። ኃጢአተኛ የኃጢአተኛን ባሕርይ የሚያሳየው ለምንድን ነው? ምክንያቱም የኃጢአት ባሕርይ ስላለው ነው [መዝ. (51):5፤ (38):3]። መጽሐፍ ቅዱስ ይህን የኃጢአት ባሕርይ «ሥጋ» ሲል ይጠራዋል።

እንግዲህ ደኅንነትን ያላገኘ ሰው እግዚአብሔርን አለመታዘዙ ያስደንቅ ይሆን? እንዲያ ያለ ሰው የሚኖረው በዓለም፣ በሥጋና በሰይጣን ቁጥጥር ሥር ነው፤ እነዚህ ሦስቱ የእግዚአብሔር ጠላቶች ናቸው። የራሱን ባሕርይ ሊለወጥ ወይም ዓለምና ዲያብሎስን በራሱ ሊያሸንፍ አይችልም። ከውጭ ርዳታ ማግኘት አለበት። ይህ ርዳታ ሊመጣ የሚችለው ከእግዚአብሔር ብቻ ነው።

መንፈሳዊ ነገርን ማስተዋል አይችልም (2:3)። ኃጢአተኛ ሰው የሚኖረው የሥጋን መሻትና የአእምሮን ምቹት ለማስደሰት ነው። ፍላጎቱ በኃጢአት የታሠረ በመሆኑ በኃጢአት የተሞላ ነው።

ደኅንነትን ያላገኘው ሰው መንፈሳዊ ነገርን ማስተዋል አይችልም ስንል ከፋትን ብቻ ይሠራል ወይም መልካምን ሊሠራ አይችልም ማለታችን አይደለም። ነገር ግን ደኅንነትን ለማግኘት ወይም የእግዚአብሔርን የቅድስና ደረጃ ለማሟላት የሚያስችል ተግባር ሊፈጸም አይችልም ማለታችን ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ደኅንነትን ያላገኙ ኃጢአተኞች እርስ በርሳቸውና (ሉቃስ 6:33) ለልጆቻቸው (ሉቃ. 11:13) መልካምን እንደሚያደርጉ ተናግሯል፤ ይሁን እንጂ እግዚአብሔርን ሊያስደስት የሚችል መንፈሳዊ ተግባር ሊፈጸሙ አይችሉም። ከመርከቡ መሰበር በኋላ ጳውሎስና ጓደኞቹን የረዱት የመላጥያ አገር ሰዎች መልካም ተግባር እንዳከናወኑ ባይታበልም ገና ደኅንነትን ማግኘት ያስፈልጋቸው ነበር (የሐዋ. 28:1-2)።

ጠፍቶአል (2:3)። ከፍጥረታቸው የቁጣ ልጆች ናቸው! በተግባራቸውም የዐመፅ ልጆች ናቸው! ያልዳነ ሰው ቀድሞውኑ ተከንኖአል (የሐ. 3:18)። ፍርዱ ገና ድሮ የተሰጠ ቢሆንም፤ እግዚአብሔር ግን ከምሕረቱ የተነሣ ፍርዱን አዘግይቶአል (2ኛ ጴጥ. 3:8-10)። ሰው ራሱን ሊያድን አይችልም። እግዚአብሔር ግን በጸጋው አማካይነት ሰዎችን ለማዳን የሚችል ሥራ ሠርቶአል። «ነገር ግን እግዚአብሔር!» እነዚህ ሦስት ቃላት የሚያመጡት ለውጥ ምንድን ነው? ይህ ወደ ሁለተኛው ተግባር ይመራናል።

2. እግዚአብሔር ስለ እኛ ያከናወነው ተግባር (2:4-9)

አሁን ትኩረት የተሰጠው በኃጢአተኛው ሰው ላይ ሳይሆን በእግዚአብሔር ላይ ነው። «ደኅንነት ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው» (የናስ 2:9)። እግዚአብሔር ሰዎችን ከኃጢአት መዝገ ለመታደግ ያከናወናቸው አራት ተግባራት በዚህ ክፍል ተዘርዝረዋል።

ወደደን (2:4)። በባሕርዩ «እግዚአብሔር ፍቅር ነው» (1ኛ ዮሐ. 4:8)። ፍቅር የባሕርይ ገንዘብ በመሆኑ ኃጢአተኞች ባይኖሩም እንኳ እግዚአብሔር በፍቅሩ ነዋሪ ነው። የነገረ መለኮት ምሁራን ፍቅር ከእግዚአብሔር ባሕርያት አንዱ እንደሆነ ይናገራሉ። ይሁንና እግዚአብሔር ሁለት ዓይነት ባሕርያት አሉት፤ አንደኛው የባሕርዩ ገንዘብ ሲሆን (ለምሳሌ እንደ ሕይወቱ፣ ፍቅር፣ ቅድስና) ፣ ሁለተኛው ደግሞ ከሥነ ፍጥረቱ ጋር የሚጋራቸው አንጻራዊ ባሕርያቱ ናቸው። ለምሳሌ እግዚአብሔር በባሕርዩ እውነት ነው። ነገር ግን ከሰዎች ጋር ግንኙነት በሚያደርግበት ጊዜ ይህ ባሕርዩ ወደ ታማኝነት ይቀየራል። ቅድስናውም ወደ ጽድቅ ይቀየራል።

ፍቅር የእግዚአብሔር የባሕርዩ ገንዘብ ነው፤ ሆኖም ከሰዎች ጋር ግንኙነት በሚያደርግበት ጊዜ ጸጋና ምሕረት ይሆናል። «እግዚአብሔር

በምሕረቱ ባለጠጋ ነው» (2:4)፤ በጸጋውም እንዲሁ ባለጠጋ ነው (2:7)። እግዚአብሔር በምሕረቱና በጸጋው ባለጠጋ በመሆኑ ኃጢአተኞች ደኅንነትን ሊያገኙ ችለዋል። አንዳንድ ሰዎች በእግዚአብሔር ጸጋና ምሕረት እንጂ በፍቅሩ እንዳልዳንን ሲገነዘቡ ይደነግጣሉ። ከምሕረቱ የተነሣ የሚገባንን ቅጣት አይሰጠንም፤ ከጸጋው የተነሣ ደግሞ የማይገባንን ይሰጠናል። ይህ ሁሉ ሊሆን የቻለው ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ስለሞተልን ነው። እግዚአብሔር ለኃጢአት ያለውን ጥላቻና ለኃጢአተኞች ያለውን ፍቅር የገለጸው በኅልጎታ ነው (ሮሜ 5:8፤ ዮሐ. 3:16)።

ሕይወትን ሰጠን (2:5)። በኃጢአታችን ሙታን በነበርን ጊዜ ሕይወትን ሰጠን። እግዚአብሔር ይህንን መንፈሳዊ ትንሣኤ ያከናወነው በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ቃሉን በመጠቀም ነው። በአራቱ ወንጌላት ውስጥ ኢየሱስ ክርስቶስ ሦስት ሰዎችን ከሞት እንዳስነሣ ተመዝግቦአል። እነዚህም የመበለቲቱ ልጅ (ሉቃ. 7:11-17)፣ የኢየሲሮስ ልጅ (ዮሐ. 11:41-46) እና አልዓዛር (ዮሐ. 11:41-46) ናቸው። ሁሉንም ከሞት ያስነሣው ቃል በመናገር ነው፤ ቃሉም ሕይወትን ሰጣቸው። በእያንዳንዱ ከሞት የማስነሣት ተግባር «የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ነውና፣ የሚሠራም» ነው (ዕብ. 4:12)። እነዚህ ሦስት አካላዊ ትንሣኤዎች አንድ ኃጢአተኛ ቃሉን ሰምቶ በሚያምንበት ጊዜ የሚሆነውን መንፈሳዊ ትንሣኤ የሚያሳዩ ናቸው (ዮሐ. 5:24)።

መንፈሳዊ ትንሣኤያችን ከክርስቶስ ጋር አንድ ስለሚያደርገን የላቀ ስፍራ የሚሰጠው ነው። እግዚአብሔር «ከክርስቶስ ጋር ሕይወት ሰጠን» የአካሉ ክፍሎች እንደ መሆናችን ከእርሱ ጋር ተላስረናል (ኤፌ. 1:19-20)።

ከፍ ከፍ አደረገን (2:6)። ከሞት ተነሥተን በመቃብር አልተተውንም። ከክርስቶስ ጋር አንድ ስለሆነን ከእርሱ ጋር ከፍ ከፍ በማለት በሰማያዊ ስፍራ ዙፋኑን እንጋራለን። አካላዊ ስፍራችን በምድር ላይ ቢሆንም መንፈሳዊ ስፍራችን ግን በሰማይ ነው፤ «በክርስቶስ ኢየሱስም በሰማያዊ ስፍራ ከእርሱ ጋር አስቀመጠን።» እንደ አልዓዛር ሁሉ እኛም ከሞት ተጠርተን ከክርስቶስ ጋር እንድንቀመጥና ከእርሱም ጋር በደስታ እንድንኖር ተደርገናል (ዮሐ. 12:1-2)።

ይጠብቀናል (2:7-9)። ምንም እንኳን የተቀበልነው ደኅንነት ታላቅ ቢሆንም፣ እግዚአብሔር እኛን የተቤዠን ከሲኦል ሊታደገን ስለፈለገ ብቻ አይደለም። እግዚአብሔር የተቤዠን በቤተ ክርስቲያን አማካይነት

የእግዚአብሔርን ጸጋ እንድናከብር ነው (ኤፌ. 1:6፥ 12 እና 14)። ስለሆነም እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ የሚፈጽመው ዘላለማዊ ዓላማ ካለው፤ ለዘላለም ይጠብቀናል። የዳንነው በመልካም ሥራችን ባለመሆኑ በመጥፎ ሥራችንም ምክንያት አንጠፋም። ጸጋ ማለት ነፃ ስጦታ ማለት ነው፤ የዳንነው ከእኛ በሆነ ሥራ አይደለም። የዳንነው እግዚአብሔር በኢየሱስ በኩል በሠራው ሥራ ነው። ደኅንነት ከእግዚአብሔር የምንቀበለው ነፃ ስጦታ ነው። ደኅንነት የእግዚአብሔር ስጦታ እንጂ የድካም ዋጋ አይደለም።

ደኅንነት «በሥራ» ሊገኝ አይችልም፤ ምክንያቱም የደኅንነት ሥራ በመስቀል ላይ ተፈጽሟል። ደኅንነት ሙሉ በሙሉ የእግዚአብሔር ሥራ ነው፤ ደግሞም የተጠናቀቀ ሥራ ነው (ዮሐ. 17:1-4፤ 19:30)። በመሆኑም ልንጨምርበትም ሆነ (ዕብ. 10:1-14)፤ ልንቀንስበት አንችልም። ኢየሱስ ክርስቶስ በሞተ ጊዜ የቤተ መቅደሱ መጋረጃ ከላይ ወደ ታች ለሁለት ተከፈለ፤ ይህም ወደ እግዚአብሔር የሚያደርሰው መንገድ እንደተከፈተ ያመለክታል። ምድራዊ መሥዋዕቶች ከእንግዲህ ወዲህ አያስፈልጉም። አንዱ መሥዋዕት ማለትም የእግዚአብሔር በግ ታላቁን የደኅንነት ተግባር ፈጽሟል። ይህን ሁሉ ያደረገው እግዚአብሔር ነው። ያደረገውም በጸጋ ነው።

ኃጢአት ዘወትር ይቃወመናል፤ እግዚአብሔር ግን ዘወትር ይታደገናል። ይሁንና፥ መለወጥ ጅማራ ብቻ ነው።

3. እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ የሚያከናውነው ተግባር (2:10)

«እኛ ፍጥረቱ ነንና . . . መልካሙን ሥራ ለማድረግ በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጠርን።» «ፍጥረቱ» የሚለው ቃል «ፖይዲማ» ከሚል የግሪክ ቃል የተተረጎመ ሲሆን፥ ፍቺውም «ተሠርቶ የተጠናቀቀ» ማለት ነው። በሌላ አገላለጽ መለወጣችን ገና ጅማራ እንጂ ፍጻሜ አይደለም። እኛ የእግዚአብሔር «አዲስ ፍጥረት» ነን (2ኛ ቆሮ. 5:17)፤ እግዚአብሔር የሚፈልገውን ዓይነት ሰው እንሆን ዘንድ በእኛ የጀመረውን ሥራ ይቀጥላል። ዓላማውም ክርስቶስን እንድንመስል ማድረግ ነው (ሮሜ 8:29)።

እግዚአብሔር በእኛ የሚሠራው እንዴት ነው? በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ነው። ይኸውም «ስለ በጎ ፈቃዱ መፈለግንም ማድረግንም» በእኛ ውስጥ በማድረግ ነው (ፊልጵ. 2:13)። ክርስቶስ የመቤዠቱ ተግባሩን በመስቀል ላይ ከፈጸመ በኋላ ከሞት ተነሥቶ ወደ ሰማይ ዐርጎአል። በዚያም ያልተጠናቀቀውን ሥራ ይኸውም ቤተ ክርስቲያኑን ፍጹም የማድረግ ተግባር ያከናውናል (ኤፌ. 4:7-16፤ ዕብ. 13:20-21)። ክርስቶስ በዚህ ምድር ላይ ላለን ሕይወትና

አገልግሎት እያሠለጠነን ነው። ይህንንም ለማድረግ ሦስት ልዩ መሣሪያዎችን ይጠቀማል፡- የእግዚአብሔርን ቃል (1ኛ ተሰ. 2:13)፤ ጸሎትን (ኤፌ. 3:20-21) እና መከራን (1ኛ ጴጥ. 4:11-14)። የእግዚአብሔርን ቃል ስናነብ፤ ስንረዳ፤ ስናሰላስልና ስንመገብ፤ ቃሉ ወደ ሕይወታችን ዘልቆ በመግባት ሕይወታችንን ያነጻል፤ ያለመልማል። በምንጸልይበት ጊዜ የእግዚአብሔር መንፈስ ያገለግላል። መከራ ወደ ቃሉና ወደ ጸሎት ይመራል። ዑደቱ በዚህ ዓይነት ይቀጥላል።

እጅግ በርካታ ክርስቲያኖች ትልቁ ነገር መለወጥ ብቻ እንደ ሆነና ይህንንም የሚከተል ሌላ ነገር እንደሌለ ያስባሉ። ይህ ግን ስሕተት ነው። እዚህ ላይ የአልዓዛርን ትንሣኤ በምሳሌነት ልንጠቀም እንችላለን። ኢየሱስ ክርስቶስ አልዓዛርን ከሞት ካስነሣው በኋላ፡ «ፍቱትና ይሄድ» ሲል ተናግሮአል (ዮሐ. 11:44)። በሌላ አገላለጽ፡ «አሁን ይህ ሰው ሕይወት አለው። ከፈኑን አንሠላት!» እንደ ማለት ነው። ጳውሎስ በኤፌሶን 4:22-24 ላይ እንዲህ ሲል ይናገራል፤ «ፊተኛ ኑሮአችሁን እያስባችሁ እንደሚታልል ምኞት የሚጠፋውን አሮጌውን ሰው አስወግዱ፤ በአእምሮአችሁም መንፈስ ታደሱ፤ ለእውነትም በሚሆኑ ጽድቅና ቅድስና እንደ እግዚአብሔር ምሳሌ የተፈጠረውን አዲሱን ሰው ልብሱ»። በቆላስዖስ 3:1 ላይ ደግሞ «እንግዲህ ከክርስቶስ ጋር ከተነሣችሁ . . . በላይ ያለውን እሹ» ይላል።

ያዳነንና ከኃጢአት መቃብር ያነሣን ይኸው የትንሣኤ ኃይል በየዕለቱ ለክርስቶስ እንድንኖርና እንድናከብረው ሊረዳን ይችላል። እግዚአብሔር ውድ ዋጋ ከፍሎ በመስቀል ላይ ስለ እኛ ታላቅ ተግባር አከናውኖአል። ዛሬ በጎልጎታ በተከፈለው ዋጋ ላይ በመመሥረት ክርስቶስን እንመስል ዘንድ በሕይወታችን ውስጥ በመሥራት ላይ ይገኛል። እግዚአብሔር መጀመሪያ ስለ እኛ ሳይሠራና እኛም በልጁ ሳናምን በፊት በውስጣችን ሊሠራ አይችልም። በየዕለቱ ቃሉን በማጥናትና በመጸለይ በቂ ጊዜ መውሰድና በመከራ ጊዜ ራሳችንን ለክርስቶስ አሳልፈን መስጠት የሚኖርብን ለዚህ ነው። እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ የሚሠራው በቃሉ፤ በጸሎትና በመከራ አማካይነት ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለዚህ መርህ አያሌ ምሳሌዎችን ያቀርባል። እግዚአብሔር በሙሴ አማካይነት ከመሥራቱ በፊት ለ40 ዓመታት በእርሱ ውስጥ ሲሠራ ቆይቷል። ሙሴ በአገልግሎቱ መጀመሪያ አካባቢ ችኩልና በራሱ ጉልበት የሚተማመን ሰው ነበር። አንድ ግብጻዊ ገድሎ ለመሸሽ የተገደደበትም ወቅት ነበር። ይህ መቼም አንድ አገልግሎት ለመጀመር ውጤታማ አሠራር አለመሆኑ ግልጽ ነው። ነገር ግን ለ 40 ዓመታት በበረሃ ውስጥ ራሱን ዝቅ አድርጎ

የእረኝነት ተግባር በሚያከናውንበት ወቅት መሴ እግዚአብሔር በሕይወቱ ውስጥ ሲሠራ ተመለከተ። ይህም ለቀጣዮቹ 40 ዓመታት ለታላቅ አገልግሎት አዘጋጅቶታል።

ሌሎችም ምሳሌዎች አሉ። እግዚአብሔር ከፈርኦን ቀጥሎ ያለውን ሥልጣን እስኪሰጠው ደረሰ ዮሴፍ ለአሥራ ሦስት ዓመታት ተሠቃይቶአል። ዳዊት በልጅነቱ ለንጉሥነት ቢሾምም ለብዙ ዓመታት በስደት ከተሠቃየ በኋላ ነው ከዙፋኑ ላይ የወጣው። ሐዋርያው ጳውሎስም እንኳ ከተለወጠ በኋላ በዓረቢያ በረሃ ሦስት ዓመታት አሳልፎአል። ይህም እግዚአብሔር ለአገልግሎት እያዘጋጀው የነበረበት ጊዜ መሆኑ አያጠራጥርም። እግዚአብሔር በእኛ በኩል ከመሥራቱ በፊት በውስጣችን መሥራት ይኖርበታል። ይህም ወደ አራተኛው ተግባር ያሸጋግረናል።

4. እግዚአብሔር በእኛ በኩል ይሠራል (2:10)

«መልካሙን ሥራ ለማድረግ በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጠርን»። ደኅንነት ያገኘነው በመልካም ሥራችን አይደለም፤ ይሁንና መልካም ሥራ ለመሥራት ድንኳል። ታዋቂው የሥነ-መለኮት ምሁር ጆን ካልቪን፡ «የሚያጸድቀው እምነት ብቻ ነው፤ ነገር ግን የሚያጸድቅ እምነት ብቻውን ሊሆን አይችልም» ሲሉ ጽፈዋል። የዳንነው በእምነትና በመልካም ሥራ ሳይሆን በሚሠራ እምነት ነው። በዚህ ጭብጥ ላይ መሠረታዊ ትምህርት የሚሰጠው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ያዕቆብ ምዕራፍ 2 ነው። በዚህ ስፍራ ጸሐፊው የሚያድን እምነት ሁልጊዜ የተለወጠ ሕይወትን እንደሚያስከትል ያብራራል። እምነት አለኝ ማለት ብቻ በቂ አይደለም፤ እምነታችንን በሥራ ማሳየት አለብን።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ብዙ የተለያዩ ሥራዎች ይናገራል። ማዳን የማይችል «የሕግ ሥራ» አለ (ገላ. 2:16፤3:11)። እንዲሁም በገላትያ 5:19-21 ላይ የተዘረዘሩ «የሥጋ ሥራዎች» አሉ። በዕብራውያን 6:1 የተጠቀሰው «የሞት ሥራ» ወደ ሞት የሚመራ ሳይሆን አይቀርም። ምክንያቱም «የኃጢአት ደመወዝ ሞት ነው» (ሮሜ 6:23)። በቲቶ 3:5 ላይ የተወሰነ «የጽድቅ ሥራ» ኃጢአተኞች ደኅንነትን ለማግኘት የሚፈጽሙት ሃይማኖታዊ ተግባር ወይም ሌላ መልካም ተግባር ነው። ኢሳይያስ «ጽድቃችን የመርገም ጨርቅ ነው» ብሎአል (ኢሳ. 64:6)። ጽድቃችን የመርገም ጨርቅ ከሆነ ኃጢአታችን ምን ይመስል ይሆን!

ጳውሎስ በኤፌሶን 2:10 ላይ የጠቀሰው ሥራ ሁለት ልዩ ባሕርያት አሉት። አንደኛው «መልካም» ሥራ ነው፤ ይህም «የጨለማ ሥራ» ወይም «ክፉ ሥራ» ከተባለው የሚለይ ነው። ቁጥር 10ን ከቁጥር 2

ጋር ብታነጻጽር ሰይጣን በማያምኑ ሰዎች ሕይወት ውስጥ ስለሚሠራ ተግባራቸው መልካም እንዳልሆነ እንገነዘባለን። ነገር ግን እግዚአብሔር በአማኞች ሕይወት ውስጥ ስለሚሠራ ሥራዎቹ መልካም ናቸው። ሥራዎቹ መልካም የሆኑት እርሱ ራሱ መልካም ስለሆነ ሳይሆን፤ ከእግዚአብሔር አዲስ ባሕርይ ስለተቀበለና መንፈስ ቅዱስ በውስጡ ስለሚሠራና በእርሱ አማካይነት እነዚህን መልካም ተግባራት ስለሚያከናውን ነው።

ብዙ ክርስቲያኖች በሕይወታቸው ውስጥ ለመልካም ሥራ የሚሰጡት ስፍራ አነስተኛ መሆኑ አሳዛኝ ነገር ነው። በመልካም ሥራ ስላልዳንን መልካም ሥራ ከፉ እንደሆነ ያስባሉ። ይህ ግን ስሕተት ነው። «መልካሙን ሥራችሁን አይተው በሰማያት ያለውን አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ እንዲሁ በሰው ፊት ይብራ» (ማቴ. 5:16)። ሠናይ ምግባራትን የምንከውነው እግዚአብሔርን ለማክበር እንጂ ለራሳችን ትምክሕት አይደለም። መልካም ሥራ የምንሠራው ራሳችንን ለማክበር ሳይሆን፤ እግዚአብሔርን ለማክበር ነው። ጳውሎስ ሞትን እንኳ የሚጠይቅ ቢሆንም ክርስቶስ በእርሱ እንዲከብር ፈቀደ (ፊልጵ. 1:20-21)። መልካም ሥራ እንዲበዛልንና (2ኛ ቆሮ. 9:8) በበጎ ሥራ ሁሉ ፍሬ እንድናፈራ ተመክረናል (ቆላ. 1:10)። መጽሐፍ ቅዱስን ስናውቅ «ለበጎ ሥራ ሁሉ የተዘጋጀን» እንሆናለን (2ኛ ጢሞ. 3:17)። አማኞች እንደመሆናችን መልካሙ ለማድረግ ልንቀና ይገባል (ቲቶ. 2:14) መልካሙ ሥራችን ደግሞ ለእግዚአብሔር የምናቀርበው «መንፈሳዊ መስዋዕት» ነው (ዕብ. 13:16)።

እነዚህን መልካም ሥራዎች የምንሠራው እኛ እንዳልሆንን መገንዘቡ አስፈላጊ ነው። እነዚህ እግዚአብሔር በእኛ ልብ ውስጥ የሚያከናውናቸው ሥራዎች ናቸው። «ስለ በጎ ፈቃዱ መፈለግንም ማድረግንም በእናንተ የሚሠራ እግዚአብሔር ነውና» (ፊልጵ. 2:13)። ጳውሎስ መልካም ተግባር እንዲያከናውን ያደረገው «የእግዚአብሔር ጸጋ» ነው (1ኛ ቆሮ. 15:10)። መልካም ሥራዎቻችን ዳግም ለመወለዳችን ማስረጃ ናቸው። «በሰማያት ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ የሚለኝ ሁሉ መንግሥተ ሰማያት የሚገባ አይደለም» (ማቴ. 7:21)። በተጨማሪም መልካም ሥራችን ደኅንነትን ላላገኙት ሰዎች ምስክርነት ይሰጣል (1ኛ ጴጥ. 2:12)። ሰዎች እንዲሰሙንም ያደርጋል።

አንድ መጋቢ ወዳጄ በአቅራቢያዋ የሚገኘውን የጡረታ ቤት ስለምትጎበኝ አንዲት ክርስቲያን ሴት ያጫወተኝ ትዝ ይለኛል። አንድ ቀን አንድ ብቸኝነት የተሰማው ሰው የእራት ሳህኑን እየተመለከተ ፈዝዞ የተቀመጠ ሰው አየች። በርኅራኄ ሰሜት፤ «የገጠመህ ችግር አለ?» ስትል ጠየቀችው። ሰውየውም «ችግር አለ?» ሲል መልሶ

ከጠየቃት በኋላ፡ «አዎ፡ አይሁዳዊ እንደመሆኔ ይህንን ምግብ ልበላ አልችልም!» አላት።

«ምን እንዲቀርብልህ ትሻለህ?» ስትል ጠየቀችው

«ትንሽ ሾርባ ባገኝ ጥሩ ነበር!» አላት።

ወደ ቤቷ ሄዳ ሾርባውን ሠርታ መጣችና ባለሥልጣናቱን አስፈቅዳ አቀረበችለት። በተከታታይ ሳምንታት የሚፈልገውን ዓይነት ምግብ ስታመላልስለት ሰነበተች። በመጨረሻም ባቀረበችለት ምስክርነት ሰውዬው በኢየሱስ ክርስቶስ አመነ። ሾርባውን ማዘጋጀት መንፈሳዊ መሥዋዕት ማለት እግዚአብሔርን የሚያከብር መልካም ሥራ ሊሆን ይችላል።

ይሁንና እነዚህ ተግባራት መልካም ብቻ ሳይሆኑ «የተዘጋጁም» ናቸው። «እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀውን መልካሙን ሥራ ለማድረግ በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጠርን» (ኤፌ. 2:10)። ይህ ቃል በሌላ ስፍራ የተጠቀሰው በሮሜ 9:23 ላይ ብቻ ነው፤ «በምሕረቱ ዕቃዎች ላይ የክብሩን ባለጠግነት ይገልጥ ዘንድ . . . » የማያምኑ ሰዎች የሚመላለሱት «በዚህ ዓለም እንዳለው ኑሮ» ነው (ኤፌ. 2:2)፤ አማኞች ግን እግዚአብሔር ያዘጋጀላቸውን መልካም ሥራ በመሥራት ይመላለሳሉ።

ይህ እግዚአብሔር ለሕይወታችን ዕቅድ እንዳለውና በፈቃዱ በመመላለስ ዕቅዱን ተግባራዊ ማድረግ እንዳለብን ስለሚያመለክት አስደናቂ አሳብ ነው። ጳውሎስ በዚህ ስፍራ የሚናገረው ምንም ብናደርግ ሕይወታችንን ስለሚቆጣጠር አንድ የማይታወቅ ኃይል አይደለም። እርሱ የሚናገረው ለእኛ መልካምን ነገር ስለሚያስበው ስለ ሰማያዊ አባታችን መልካም ዕቅድ ነው። የእግዚአብሔር ፈቃድ የሚመነጩ ከእግዚአብሔር ልብ ነው። «የእግዚአብሔር ምክር ግን ለዘላለም ይኖራል፤ የልቡም አሳብ ለልጅ ልጅ ነው» [መዝ. (33):11]። መንፈሱ ቃሉን ሲገልጥልን እግዚአብሔር ለሕይወታችን ያለውን ታላቅ ፈቃድ እንረዳለን (1ኛ ቆሮ. 2:9-13)።

ይህንን ምዕራፍ ስናጠቃልል ሕይወታችንን እየገመገምን መቋጩት ጠቃሚ ነው። ከእነዚህ አራት ተግባራት የትኛውን እያከናወንህ ነው? በኢየሱስ ክርስቶስ ስላላመንህ ኃጢአት በሕይወትህ እየሠራ ነው? ከሆነ አሁኑኑ እመን! ለአንተ የሠራውን - በውስጥህ የሠራውን - በአንተ በኩል የሚሠራውን ተግባር እየተለማመድህ ነው?

የለበሰሽው የከፈን ጨርቅ ነው? ወይስ የጸጋ? በክርስቶስ ባገኘሽው ነጻነት ደስ እየተሰኘህ ነው? ወይስ በአሮጌው ሕይወት ባሕርያት ታስረሃል? ክርስቲያን እንደመሆንህ፤ ከሞት ተነሥተህ ከዙፋኑ ላይ ተቀምጠሃል። በክርስቶስ ያለህን ስፍራ ተለማመድ! ቀደም ሲል ለአንተ የሠራው ጌታ በውስጥህና ለአንተ አማካኝነት በመሥራት ለእግዚአብሔር ክብር የተሰጠ ሕይወት ያጎናጽፍህ ዘንድ ፍቀድለት።

ለለዚህ እናንተ አስቀድሞ በሥራ አሕዛብ የነበራችሁ፤ በሥጋ በእጅ የተገረዙ በተባሉት ያልተገረዙ የተባላችሁ፤ ይህን አስቡ፤ በዚያ ዘመን ከእስራኤል መንግሥት ርቃችሁ ለተሰፋውም ቃል ኪዳን እንግዶች ሆናችሁ በዚህም ዓለም ተሰፋን አጥታችሁ ከእግዚአብሔርም ተለይታችሁ ያለ ክርስቶስ ነበራችሁ። አሁን ግን እናንተ በፊት ርቃችሁ የነበራችሁ በክርስቶስ ኢየሱስ ሆናችሁ በክርስቶስ ደም ቀርባችኋል። እርሱ ሰላማችን ነውና ሁለቱን ያዋሐደ በአዋጅ የተነገሩትንም የትእዛዛትን ሕግ ሽሮ በመካከል ያለውን የጥል ግድግዳን በሥጋው ያፈረሰ ይህም ከሁለታቸው አንድን አዲስን ሰው በራሱ ይፈጥር ዘንድ ሰላምንም ያደርግ ዘንድ፤ ጥልንም በመስቀሉ ገድሎ በእርሱ ሁለታቸውን በአንድ አካል ከእግዚአብሔር ጋር ያስታርቅ ዘንድ ነው። መጥቶም ርቃችሁ ለነበራችሁ ለእናንተ ሰላምን፤ ቀርበው ለነበሩትም ሰላምን የምስራች ብሎ ሰበከ፤ በእርሱ ሥራ ሁላችንም በአንድ መንፈስ ወደ አብ መግባት አለንና። እንግዲያስ ከእንግዲህ ወዲህ ከቅዱሳን ጋር ባላገሮችና የእግዚአብሔር ቤተ ሰዎች ናችሁ እንጂ እንግዶችና መጻተኞች አይደላችሁም። በሐዋርያትና በነቢያት መሠረት ላይ ታንጻችኋል፤ የማዕዘኑም ራስ ድንጋይ ክርስቶስ ኢየሱስ ነው፤ በእርሱም ሕንጻ ሁሉ እየተጋጠመ በጌታ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንዲሆን ያድጋል፤ በእርሱም እናንተ ደግሞ ለእግዚአብሔር መኖሪያ ለመሆን በመንፈስ አብራችሁ ትሠራላችሁ።

ታላቅ የሰላም ተልእኮ

«ሰላም በዘመናችን! ሰላም በክብር!»

እነዚህን ቃላት የተናገሩት የብሪታኒያ ጠቅላይ ሚኒስትር የነበሩት ሰር ኔቪል ቻምበርሌይን መስከረም 1938 ዓ.ም (እ.ኤ.አ) በጀርመን አገር ተደርጎ በነበረው ኮንፍራንስ ላይ ተካፍለው ሲመለሱ ነው። ቻምበርሌይን የአዶልፍ ሒትለርን ጥቃቶች እንዳስቆሙ እርግጠኛ ነበሩ። ይሁንና ከአንድ ዓመት በኋላ ሒትለር ፖላንድን በመውረሩ ሴፕተምበር 3 ቀን 1939 ብሪታኒያ በጀርመን ላይ ጦርነት በማወጅ የቻምበርሌይን ቃላት የሰላም ተልእኮ ተንኮታኮተ።

እንደምናየው እንደምንሰማው ከሆነ አያሌ የሰላም ተልእኮዎች መና ቀርተዋል። ከ1500 ዓ.ዓ እስከ 850 ዓ.ም. ድረስ የተለያዩ አገሮች በመካከላቸው ሰላም ለመፍጠር 7,500 «ዘላለማዊ ቃል ኪዳኖችን» ተፈራርመዋል። ነገር ግን ከሁለት ዓመታት በላይ የቆየ ቃል ኪዳን የለም። ሁልጊዜ ሊኖር የሚችለው ብቸኛው «ዘላለማዊ ቃል ኪዳን» በዘላለማዊው አምላክ የተደረገውና በኢየሱስ ክርስቶስ ደም የታተመው ቃል ኪዳን ብቻ ነው። ጳውሎስ በዚህ ክፍል የሚገልጸው ይህንኑ የክርስቶስን የሰላም ተልእኮ ነው። ይህን ተልእኮ መለየት፣ ዕርቅና አንድነት የሚሉት ሦስት ቃላት ጠቅለል አድርገው ሊገልጹት ይችላሉ።

1. መለየት፡- አሕዛብ የነበሩበት ሁኔታ (2:11-12)

በምዕራፍ 2 ውስጥ በሚገኙት የመጀመሪያዎቹ 10 ቁጥሮች ጳውሎስ የኃጢአተኞችን መዳን በጥቅሉ ከገለጸ በኋላ፣ አሁን ደግሞ ክርስቶስ ለአሕዛብ የፈጸመውን ተግባር መግለጽ ይጀምራል። አብዛኛዎቹ የኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን አባላት ከአሕዛብ ወገን የመጡ ሲሆን፣ በብሉይ ኪዳን እግዚአብሔር ለአይሁድ ሕዝቦች ያለውን ዕቅድ በሚገባ ያውቃሉ። ለበርካታ ምእተ ዓመታት «የተገረዙ» (አይሁዶች) እግዚአብሔር «ያልተገረዙ» (አሕዛብን) እንደማይፈልግ በማሰብ ሲንቁዋቸው ኖረዋል። አንድ አይሁድ ስለተገረዘ ብቻ የእግዚአብሔር ሰው ነው ማለት አይቻልም (ሮሜ 2:25-29፤ ገላ. 5:6፤ 6:15)። በኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምኑ ሁሉ «በእጅ ያልተደረገ» ግርዛትን ተቀብለዋል (ቆላ. 2:11)።

ነገር ግን እግዚአብሔር አብርሃምን ከጠራበት ጊዜ አንሥቶ በእስራኤልና በአሕዛብ መካከል ልዩነት ማድረጉ ግልጽ ነው። ይህንን ልዩነት ያደረገው ግን አይሁዶች እንዲታበዩ ሳይሆን ለአሕዛብ በረከት እንዲሆኑ ነበር። እግዚአብሔር የለያቸው መገለጡንና ቸርነቱን ለአሕዛብ እንዲያስተላልፉ ነበር። የሚያሳዝነው ግን እስራኤል ይህንን ልዩነት ለግል ጥቅሟ እንጂ እግዚአብሔር ለሚፈልገው ነገር ልታውል አልቻለችም። እስራኤላውያን በአካባቢያቸው እንደሚገኙ እግዚአብሔርን እንደማያውቁ ሰዎች ሆኑ። በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር ብዙ ጊዜ ይቀጣቸው ነበር፤ ምክንያቱም ጥሪያቸውን ጠብቀው በእውነተኛው አምላክ ስም ሕዝቦችን ማገልገል አልቻሉም።

አሕዛብን በግሩም ሁኔታ የሚገልጸው «ያለ. . .» የሚለው ቃል ነው። አሕዛብ በብዙ ነገር ያልታደሉ ነበሩ።

ያለ ክርስቶስ ነበሩ- የኤፌሶን ሰዎች ወንጌል ወደ እነርሱ ከመድረሱ በፊት ዝነኛዋን የዲያና ጣዖት ከማምለክ በቀር ስለ ክርስቶስ የሚያውቁት አልነበራቸውም። ጳውሎስ የኤፌሶን ሰዎች ያለ ክርስቶስ የነበሩበት ሁኔታ ፍጹም አላዛኝ እንደነበረ ስለሚያስረዳ፣ አረማዊ ሃይማኖቶችም እንደ ክርስትናው እምነት በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት አላቸው የሚሉ ሰዎች አሁን ችግር ይገጥማቸዋል። አይሁድም ሆኑ አሕዛብ ያልዳነ ሰው ሁሉ «ያለ ክርስቶስ» ማለትም ለኩነቴ የተዳረገ መሆኑን ማጤኑ ተገቢ ነው።

ያለ ዜግነት - እግዚአብሔር አይሁዶችን ጠርቶ በሕዝብነት አደራጅቶአቸዋል። ሕጉንና በረከቱን ሰጥቶአቸዋል። አንድ አሕዛብ ወደ አይሁድ እምነት ተለውጦ ሕዝቡን ሊቀላቀል ቢችልም ከዚያ ልዩ ሕዝብ ውስጥ እንዳልተወለደ ይታወቃል። ከየትኛውም አሕዛብ ይልቅ እስራኤል የእግዚአብሔር ሕዝብ ነበረች።

ያለ ቃል ኪዳን - የእስራኤል በረከት እግዚአብሔር ከአብርሃም ጋር ባደረገው ቃል ኪዳን ውስጥ የተገለጸ ሲሆን (ዘፍ. 12:1-3)፣ ከአሕዛብ ጋር የተደረገ ቃል ኪዳን አልነበረም። አሕዛብ «መጻተኞች» እና «እንግዶች» ነበሩ። አይሁዶች ሁልጊዜ ይህንኑ ያስታውሷቸው ነበር። ብዙ ፈረሳውያን በየዕለቱ፣ «እግዚአብሔር ሆይ፣ አይሁዳዊ እንጂ፣ አሕዛብ ስላላደረግኸኝ አመሰግንሃለሁ» እያሉ ይጸልዩ ነበሮ።

ያለ ተስፋ- የታሪክ ጸሐፊዎች የጥንቱ ዓለም በብርቱ የተስፋ- ቢስነት ዳመና የተጋረደ እንደነበር ይናገራሉ። ፍልስፍናዎች የተራቆቱ፣ ትውፊቶች የተነኩ፣ ሃይማኖቶች ሰዎች ሕይወትን ወይም ሞትን እንዲጋፈጡ ለማድረግ ያልቻሉ ነበሩ። ሰዎች መጋረጃውን አንሥተው

ከሌላኛው ጥግ የተስፋን መልእክት ለማግኘት ቢጥሩም አልተሳካላቸውም (1ኛ ተሰ. 4:13-18)።

ያለ እግዚአብሔር- ጳውሎስ በኦቴንስ እንደተመለከተው ብዙ አማልክት ነበሩ (የሐዋ. 17:16-23)። በዚያን ጊዜ አንድ ሰው በኦቴንስ የአማልክት ቁጥር ከሰዎች እንደሚበዛ ተናግሮአል። ጳውሎስም፡ «መቼም ብዙ አማልክትና ብዙ ጌቶች አሉ» ቢል ጽፎአል (1ኛ ቆሮ. 8:5)። ነገር ግን አረማዊ ሰው ምንም ያህል ሃይማኖታዊ ወይም ግብረገባዊ ቢሆንም እውነተኛውን አምላክ አያውቅም ነበር። መዝሙር 115 እውነተኛውን አምላክ ከአረማውያን ጣዖታት ጋር ያነጻጽረዋል።

የአሕዛብ መንፈሳዊ ጉስቁልና በራሳቸው ኃጢአት እንጂ በእግዚአብሔር እንዳልመጣ መገንዘብ ተገቢ ነው። ጳውሎስ አሕዛብ እውነተኛውን አምላክ እያወቁ ሆነ ብለው እንዳልታዘዙት ገልጾአል (ሮሜ 1:18-23)። ሃይማኖታዊ ታሪክ ሰው ብዙ አማልክትን እየሞከረ የኋላ ኋላ እውነተኛውን አምላክ እንዳገኘ አያውቃም። በተቃራኒው ሰው እውነተኛውን አምላክ እያወቀ ሆነ ብሎ የሚተውበት ነው። ይህም የውድቀት እንጂ የዕድገት ታሪክ አይደለም! የአሕዛብን የውድቀት ታሪክ ከመጀመሪያዎቹ 11 የዘፍጥረት መጽሐፍ ምዕራፎች ውስጥ እናገኛለን፤ አብርሃም ከተጠራበት ከምዕራፍ 12 ጀምሮ የአይሁዶችን ታሪክ እናገኛለን። እግዚአብሔር አይሁዶችን ከአሕዛብ የለየው አሕዛብንም ለማዳን ነው። «መዳን ከአይሁድ ነውና» (የሐዋ. 4:22)።

እግዚአብሔር እውነተኛ አምላክ መሆኑን ለመግለጽ ከአብርሃም ጀምሮ አይሁዶችን ጠርቶአል። ቃሉን በአይሁዶች ዘንድ ከማኖሩም በላይ የዓለም አዳኝ የመጣውም በእነርሱ በኩል ነው (ሮሜ 9:1-5)። ሁለቱም ይድኑ ዘንድ እስራኤል የአሕዛብ ብርሃን ልትሆን ይገባት ነበር። የሚያሳዝነው ግን እስራኤል እንደ አሕዛብ ሆና በመገኘቷ ብርሃኑ ደበዘዘ። ይህ እውነታ ዛሬ ለቤተ ክርስቲያን ማስጠንቀቂያ ሊሆን ይገባል። ቤተ ክርስቲያን ከዓለም ከተለየች ለዓለም የምታበረክተው አስተዋጽኦ የላቀ ይሆናል።

2. ዕርቅ፡-እግዚአብሔር ለአሕዛብ ያደረገው ነገር (2:13-18)

በቁጥር 13 ላይ «አሁን ግን» የሚለው በቁጥር 4 ላይ «ነገር ግን እግዚአብሔር» ከሚለው ጋር ተጓዳኝ ነው። ሁለቱም እግዚአብሔር በቸርነቱ ወደ ኃጢአተኞች ሕይወት መምጣቱን የሚያመለክቱ አገላለጾች ናቸው። «የጥል ግድግዳ» የዚህ ክፍል ቁልፍ ሐረግ ሲሆን (ቁ. 15-16)፤ ሁለት ገጽታ አለው። ጥሉ በአይሁዶችና በአሕዛብ (ቁ.

13-15) እንዲሁም በኃጢአተኞችና በእግዚአብሔር መካከል የተፈጠረ ጥል ነው (ቁ. 16-18)። እዚህ ላይ ጳውሎስ በታሪክ ውስጥ የታየውን እጅግ የላቀውን የሰላም ተልዕኮ ይገልጻል፤ ኢየሱስ ክርስቶስ አይሁዶችንና አሕዛብን ብቻ ሳይሆን ሁለቱንም ከራሱ ጋር በአንድ አካል ማለትም በቤተ ክርስቲያን አስታርቆአል።

«አስታረቀ» የሚለው ቃል «ደግሞ ወደ አንድነት አመጣ» የሚል ፍች አለው። ሚስቱ የተለየችው ባል ዕርቅን ይፈልጋል፤ በኩባላይ ልጇ ምክንያት የምትተክዝ እናትም እንዲሁ ደግሞ ኅብረት ለመፍጠር ትናፍቃለች፤ በኃጢአቱ ምክንያት ከደኅንነት የራቀ ኃጢአተኛም ከእግዚአብሔር ጋር መታረቅ አለበት። ኃጢአት በዚህ ዓለም ታላቁ «አለያይ» ነው። ሰዎች በዚህ ምድር መኖር ከጀመሩበት ጊዜ አንሥቶ ሰዎችን ሊለያይ ኖሮአል። አዳምና ሔዋን ኃጢአትን በፈጸሙበት ጊዜ ከእግዚአብሔር ተለይተዋል። ብዙም ሳይቆይ ልጆቻቸው እርስ በርሳቸው ተለያዩ፤ ቃልም አቤልን ገደለ። ምድር በፀመፅ ተሞላች (ዘፍጥ. 6:5-13)፤ ብቸኛው መፍትሔ ፍርድ ነበር። ከጥፋት ውኃ በኋላም ሰዎች በእግዚአብሔርና በሌሎች ሰዎች ላይ ኃጢአትን ከመፈጸም አልታቀቡም። ያለ እግዚአብሔር እርዳታ የራሳቸውን አንድነት ለመመሥረት የፈለጉበትም ሁኔታ ነበር። ውጤቱ ግን ሕዝቦችንና ቋንቋዎችን የደባለቀ ሌላ ፍርድ ነበር። ከዚህ በኋላ ነበር እግዚአብሔር አብርሃምን የጠራውና በሕዝቡ እስራኤል በኩል ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ዓለም የመጣው። በመስቀል ላይ የፈጸመው ሥራው በአይሁድና በአሕዛብ፣ በእግዚአብሔርና በኃጢአተኞች መካከል የነበረውን የጥልን ግድግዳ አፈረሰ።

በአይሁድና በአሕዛብ መካከል የነበረው ጠላትነት (2:13-15)፡፡ እግዚአብሔር የማዳን ዓላማውን ለመፈጸም ሲል በአይሁድና በአሕዛብ መካከል ልዩነት አድርጓል። ይህ ዓላማ ከተፈጸመ በኋላ ልዩነት አይኖርም። እንደ እውነቱ ከሆነ፣ እነዚህ ልዩነቶች ለዘላለም እንዲወገዱ ፈቃዱ ነው። በመሆኑም በኢየሱስ ክርስቶስ የማስታረቅ አገልግሎት ተወግደዋል።

የጥንቷ ቤተ ክርስቲያን ለመረዳት የተቸገረችው ይህንን ትምህርት ነበር። ለብዙ ዓመታት አይሁዶች ከአሕዛብ በሃይማኖት፣ በአለባበስ፣ በአመጋገብና በሕግ ይለዩ ነበር። ጴጥሮስ ወደ አሕዛብ እስከተላከበት ድረስ (የሐዋ. 10) ቤተ ክርስቲያን ምንም ችግር አልገጠማትም። ነገር ግን አይሁዶች በዳኑበት መንገድ አሕዛብ መዳናቸው ችግር መፍጠር ጀመረ። ጴጥሮስ ወደ አሕዛብ ሄዶ ከእነርሱ ጋር አብሮ ስለበላ የአይሁድ ክርስቲያኖች ገሠጹት (የሐዋ. 11)። የአብያተ ክርስቲያናት መሪዎች በጉዳዩ ላይ ስብሰባ ተቀመጡ (የሐዋ. 15)። አንድ አሕዛብ

ክርስቲያን ለመሆን አይሁድ መሆን አለበት? ብለው ጠየቁ። ድምዳሜአቸው፡ «የለበትም! አይሁዶችም ሆኑ አሕዛብ የሚድኑት በአንድ ዓይነት መንገድ ነው፤ ይኸውም በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን!» የሚል ነበር። በዚህ መንገድ ጠላትነቱ ተወገደ።

የዚያ ጠላትነት መንስዔው ሕግ ነበር። ለዚህም ምክንያቱ ሕግ በአይሁዶችና በአሕዛብ መካከል ግልጽ ልዩነት የሚያስቀምጥ መሆኑ ነው። የአመጋገብ ሕግጋት ለአይሁዶች እግዚአብሔር ንጹሕ ባልሆኑ ምግቦች መካከል ልዩነቶችን እንዳስቀመጠ ያስገነዝባቸዋል (ዘሌ. 1፡44-47)። አሕዛብ ግን እነዚህን ሕግጋት ስለማይጠብቁ እንደ ርኩሳን ይቆጠሩ ነበር። ነቢዩ ሕዝቅኤል የካህናት ተግባር የተቀደሰውን ከተዋረደው መለየት እንደሆነ ተናግሮአል (44፡23)። እግዚአብሔር ለአይሁዶች የሰጣቸው መለኮታዊ ትእዛዛት በአይሁዶችና በሌሎች ሕዝቦች መካከል እንደ ግድግዳ ቆመ። እንዲያውም በአይሁድ ቤተ መቅደስ ውስጥ የአሕዛብን አደባባይ ከሌሎች የቤተ መቅደስ ክፍሎች የሚለይ ግድግዳ ነበር። የክርስ ምድር ተመራማሪዎች ሄሮድስ ካሠራው የአይሁድ ቤተ መቅደስ ውስጥ ያገኙት የተቀረጸ ጽሑፍ እንዲህ ይነበባል።

ማንም የውጭ አገር ሰው መቅደሱንና በዙሪያው የሚገኘውን አጥር አልፎ ሊገባ አይችልም። አልፎ የተገኘ ሰው ቢኖር ለሚደርስበት የሞት አደጋ ራሱን እንጂ ማንንም መውቀስ የለበትም።

አይሁድ ጳውሎስን አስረው ለመግደል ሲዝቱ የነበረው ከአሕዛብ ወዳጆቹ ጋር ይህንን ግድግዳ አልፎ ተገኝቷል በማለት ነበር (የሐዋ. 21፡28-31)።

አይሁድና አሕዛብ ይታረቁ ዘንድ ይህ ግድግዳ መወገድ አለበት፤ ኢየሱስ ክርስቶስም በመስቀል ላይ ይህንኑ ፈጸመ። የጥሉ ግድግዳ መወገድ የሚችለው በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ብቻ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ በሞተበት ጊዜ የቤተ መቅደሱ መጋረጃ ከሁለት ተክፈለ፤ የጥሉም ግድግዳ ተወገደ። ኢየሱስ ክርስቶስ በጽድቅ ሕይወቱ ሕግ የሚጠይቀውን በመፈጸምና ራሱን መሥዋዕት አድርጎ በማቅረቡ (ገላ. 3፡10-13)፡ አይሁድን ከአሕዛብ የሚለየውን ግድግዳ አስወገደ። ለብዙ ምእተ ዓመታት በመካከላቸው ልዩነት ነበረ። ዛሬ ግን «በአይሁዳዊና በግሪክ ሰው መካከል ልዩነት የለምና፤ አንዱ ጌታ የሁሉ ጌታ ነውና፤ ለሚጠሩትም ሁሉ ባለጠጋ ነው፤ የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ይድናልና» (ሮሜ 10፡12-13)።

አይሁድና አሕዛብ በኢየሱስ ክርስቶስ አንድ ሆነዋል። «እርሱ ሰላማችን ነውና» (ኤፌ. 2:14)። በክርስቶስ አማካይነት ርቀው የነበሩ አሕዛብ ቀርበዋል (ቁ. 13 እና 17)። አይሁድና አሕዛብ አንድ ሆነዋል። ሕግን በማስወገድ ጠላትነትን ማጥፋትና አዲሱን ሰው ማለትም የክርስቶስ አካል የሆነችውን ቤተ ክርስቲያን መፍጠር የክርስቶስ ሥራ ውጤቶች ናቸው። «ማስወገድ» ማለት «ጨርሰ ማንሣት» ማለት ነው። አማኞች በክርስቶስ በማመናቸው ከጸጋ በታች እንጂ ከሕግ በታች አይደሉም፤ እንግዲህ ሕግ አይሁድንም ሆነ አሕዛብን አይገዛም። የእግዚአብሔርን ቅድስና የሚገልጸው የሕግ ጽድቅ አሁንም የእግዚአብሔር ሕግ ነው። ይህንን ሕግ በአማኝ ሕይወት ውስጥ ተግባራዊ የሚያደርገው መንፈስ ቅዱስ ነው (ሮሜ 8:1-4)። የጥንቷ ቤተ ክርስቲያን «ልዩነት የለምና» የሚለውን አላብ ለመገንዘብ ረዥም ጊዜ ወስዶባታል። እንዲያውም አንዳንድ ሃይማኖታዊ ቡድኖች ክርስቲያኖች ከሕግ ሥር ለማስቀመጥ ይጥሩ ስለነበር ትምህርቱን ሊገነዘቡት አልቻሉም (ገላ. 4:8-11፤ 5:1፤ ቆላ. 2:13-23)።

ክርስቶስ ሰላማችን ነው (ኤፌ. 2:14)፤ ክርስቶስ ሰላምን አድርጎአል (ቁ. 15)። በቁጥር 15 ሰላምን ስለማድረግ የሚናገረው ግሥ «መፍጠር» የሚል ፍች አለው። የክርስቶስ አካል የሆነችው ቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔር አዲስ ፍጥረት ነች (2ኛ ቆሮ. 5:15)። በአሮጌው ፍጥረት ውስጥ የሚገኘው ነገር ሁሉ በኃጢአት ምክንያት ይፈራርሳል፤ በአዲስ ፍጥረት ውስጥ ግን ከጽድቅ የተነሣ አንድነት ይታያል። «አይሁዳዊ ወይም የግሪክ ሰው የለም፤ ባሪያ ወይም ጨዋ ሰው የለም፤ ወንድም ሴትም የለም፤ ሁላችሁ በክርስቶስ ኢየሱስ አንድ ሰው ናችሁና» (ገላ. 3:28)። የአሕዛብን አሮጌ ስፍራ ከአዲሱ ጋር በማነጻጸር ክርስቶስ በእነርሱ ምትክ በመስቀል ላይ እንዴት የእነርሱን ሥራ እንዳከናወነላቸው መመልከት ይቻላል።

አሮጌው ስፍራ

- ያለ ክርስቶስ
 - መጻተኞች
 - እንግዶች
 - ያለ ተስፋ
 - ያለ እግዚአብሔር
- (ኤፌ. 2:12)

አዲሱ ስፍራ

- በክርስቶስ (ኤፌ. 2:13)
 - ቅዱስ ሕዝብ (1ኛ ጴጥ. 2:9)
 - እንግዶች አይደሉም (ኤፌ. 2:19)
 - በአንድ ተስፋ የተጠሩ (ኤፌ. 4:4)
 - የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ
- አምላክና አባት (ኤፌ. 1:3)

በእግዚአብሔርና በኃጢአተኞች መካከል ያለው ጠላትነት (2:16-18) - አሕዛብ ከአይሁድ ጋር መታረቅ ብቻ ሳይሆን ሁለቱም ማለትም አይሁድና አሕዛብ ከእግዚአብሔር ጋር መታረቅ ያስፈልጋቸዋል።

በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 15 ላይ በተጠቀሰው የኢየሩሳሌሙ ጉባኤ ሐዋርያት የደረሱት ከዚህ ድምዳሜ ላይ ነበር። ጴጥሮስ፡ «ልባቸውን በእምነት ሲያነጻ በእኛና በእነርሱ መካከል አንዳች አልለየም. . . ነገር ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ እንደ እነርሱ ደግሞ እንድን ዘንድ እናምናለን» ሲል መስክሮአል (የሐዋ. 15:9፥ 11)። ይህ ከአሕዛብ ወገን የሆኑ ሰዎች ክርስቲያን ለመሆን አይሁድ መሆን አለባቸው የሚል አሳብ ሳይሆን አይሁድም ቢሆን እንደ አሕዛብ ኃጢአተኞች መሆናቸውን የሚገልጽ ነው። «ልዩነት የለምና ሁሉም ኃጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ጎድሎአቸዋል» (ሮሜ 3:23)። አሕዛብንና አይሁድን የለየው ይህ ሕግ ሰዎችንና እግዚአብሔርንም ለያይቶአል። በመሆኑም ክርስቶስ የሕግን ዕርግጣን ተሸከመ።

አንድ ቀን አንድ ሰውዬ ከቢሮዬ መጥቶ እርዳታ እንደሚፈልግ ነገረኝ። «ባለቤትና እኔ መቷቷው እንፈልጋለን!» ሲል አጉተመተመ። ሰውዬው እንዲህ ሲል ይቀር መባባል ያስፈልገናል ማለቱ እንደሆነ ተረድቻለሁ። በአንድ በኩል ግን «መቷቷው» የሚለው ትክክለኛ ቃል ነበር። እርስ በርሳቸውና በጌታም ላይ ኃጢአትን ፈጽመው ስለነበር እነዚህ ኃጢአቶች እስካልተሰረዙ ድረስ ጎብረት ሊኖራቸው አይችልም። የፍቅር አምላክ ኃጢአተኛውን ከራሱ ጋር ለማስታረቅ ይቻላል። ነገር ግን የቅድስና አምላክ የኃጢአትን ፍርድ ማረጋገጥ ይኖርበታል። እግዚአብሔር ፍቅሩን በመግለጽና የጽድቅን ጥያቄዎች በማሟላት የኃጢአታችን መሥዋዕት ይሆን ዘንድ ልጁን ወደ ምድር በመላክ ችግሩን አቃሎታል። ይህ በርግጥም «መተው» ነበር (ቆላ. 2:13-14 ተመልከት)።

ኢየሱስ ክርስቶስ ሰላማችን ነው (ኤፌ. 2:14)። እርሱ ሰላምን አደረገ (ቁ.15)፤ ሰላምንም ሰበከ (ቁ. 17)። ፈራጅ በመሆኑ ጦርነት ሊያውጅ መምጣት ይችላል ነበር። ነገር ግን ከጸጋው የተነሣ የሰላምን መልእክት ይዞ መጣ (ሉቃ. 2:8-14፤ 4:16-19)። አይሁድና አሕዛብ በክርስቶስ አማካይነት እርስ በርሳቸው ሰላም ያገኙ ቢሆን፤ ሁለቱም ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ በር ተከፍቶላቸዋል (ሮሜ 5:1-2)። ይህ በክርስቶስ ሞት የተቀደደውን መጋረጃ ያስታውሰናል (ማቴ. 27:50-51፤ ዕብ. 10:14-25)። ዕርቅ ፍጹም ሆነ!

አንድነት፡- የአይሁይና የአሕዛብ በክርስቶስ ያገኙት ስፍራ (2:19-22)

ጳውሎስ የክርስቶስን አንድ የማድረግ ተግባር ለመግለጽ «አንድ» የምትለውን ቃል ብዙ ጊዜ ጠቅሷል። ሁለቱን ያዋሐደ (ቁ. 14)፤ አንድ አዲስ ሰው (ቁ. 15)፤ አንድ አካል (ቁ. 16)፤ አንድ መንፈስ (ቁ. 18)።

መንፈሳዊ ርቀትና ክፍፍል በክርስቶስ ተወግዶአል። በዚህ ምዕራፍ መዝጊያ ላይ ጳውሎስ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚገኙትን አይሁድና አሕዛብ አንድነት የሚገልጹትን ሦስት ማብራሪያዎች አቅርቦአል።

አንድ ሕዝብ (2:19) - እስራኤል የእግዚአብሔር ምርጥ ሕዝብ ናት፤ ሆኖም አዳኛቸውን በመተዋቸው መዘዙን ተግተዋል። መንግሥቱ ከእነርሱ ተወስዶ ፍሬ ለሚያፈራው ሕዝብ ተሰጥቷል (ማቴ. 21:43)። ይህ አዲስ ሕዝብ ቤተ ክርስቲያንን የሚያመለክት ነው፤ «የተመረጠ ትውልድ፡. . . ቅዱስ ሕዝብ፡ ለርስቱ የተለየ ወገን» (1ኛ ጴጥ. 2:9ን ከዘጸአት 19:6 ጋር አነጻጽር)። በብሉይ ኪዳን ሕዝቦች የሚታወቁት ከሴም፣ ከካም፣ ወይም ከያፌት በመወለዳቸው ነበር (ዘፍጥ. 10)። በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ እነዚህ ሦስት ቤተሰቦች በክርስቶስ ተዋሕደው እናገኛለን። በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 8፣ የካም ትውልድ የሆነው ኢትዮጵያዊ ደጎንነትን አግኝቶአል። በሐዋርያት ሥራ 9 የሴም ትውልድ የሆነው የተርሴሱ ሳውል ደጎንነትን አግኝቶ ሐዋርያው ጳውሎስ ተብሏል። በሐዋርያት ሥራ 10 የያፌት ትውልዶች የሆኑት አሕዛብ፣ ሮማዊ ወታደር በነበረው ቆርኔሊዎስ ቤት ደጎንነትን አግኝተዋል። ኃጢአት የሰውን ዘር ከፋፈለ ክርስቶስ ግን በመንፈሱ አንድ አደረገ። አማኞች ሁሉ በሰማያዊ ዜግነት የዚያ «ቅዱስ ሕዝብ» አካል ናቸው (ፊልጵ. 3:20-21)።

አንድ ቤተሰብ (2:19) - በክርስቶስ በማመን ወደ እግዚአብሔር ቤተሰብ እንቀላቀላለን። በዚህም ጊዜ እግዚአብሔር አባታችን ይሆናል። ይህ ግሩም የእግዚአብሔር ቤተሰብ በሰማይና በምድር ይኖራል (ኤፌ.3:15)። በሕይወት ያሉት አማኞች በምድር ላይ ሲኖሩ የሞቱት ግን በሰማይ ይኖራሉ። የእግዚአብሔር ልጆች ከምድር በታች (ፊልጵ. 2:10) ወይም በየትኛውም ሌላ ስፍራ አይኖሩም። ምንም ዓይነት የዘር፣ የብሔር ወይም የአካል ልዩነቶች ቢኖሩም፣ ሁላችንም በአንድ ቤተሰብ ውስጥ የምንገኝ ወንድማማቾችና እጎትማማቾች ነን።

አንድ ቤተ መቅደስ (2:20-22) - በዘፍጥረት መጽሐፍ ውስጥ እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር ይመላለስ ነበር (ዘፍጥ. 5:22፣6:9)። በዘጸአት ግን በሕዝቡ መካከል ማደርን መረጠ (ዘጸ. 25:8)። የእስራኤል ኃጢአት ከብሩ እንዲለይ እስካደረገበት ጊዜ ድረስ (1ኛ ሳሙ. 4) እግዚአብሔር በመገናኛው ድንኳን ውስጥ ይኖር ነበር (ዘጸ. 40:34-38)። ከዚያም እግዚአብሔር በቤተ መቅደስ ውስጥ መኖር ጀመረ (1ኛ ነገ. 8:1-11)። የሚያሳዝነው ግን አሁንም እስራኤል ኃጢአት በመሥራቷ ከብሩ ተለየ (ሕዝ. 10:18-19)። ቀጣዩ የእግዚአብሔር ማደሪያ የክርስቶስ አካል ሆነ (ዮሐ. 1:14)፤ ሰዎች ግን በመስቀል ላይ ሰቀሉት። ዛሬ እግዚአብሔር በመንፈሱ አማካይነት

መቅደሱ በሆነችው ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያድራል። እግዚአብሔር የቤተ ክርስቲያን ሕንጻን ጨምሮ በሰው እጅ በተሠራ ቤተ መቅደስ ውስጥ አይኖርም (የሐዋ. 7:48-50)። በክርስቶስ በሚያምኑ ሰዎች ልብና (1ኛ ቆሮ. 6-19-20) በጥቅሉ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይኖራል (ኤፌ. 2:20-22)።

የዚህች ቤተ ክርስቲያን መሠረት የተጣለው በሐዋርያትና በአዲስ ኪዳን ነቢያት ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ መሠረቷና (1ኛ ቆሮ. 3:11) የማዕዘን ራሷ ነው [መዝ. (118):22፤ ኢላ. 8:14]። የማዕዘን ድንጋዩ መዋቅሩን በአንድነት ያጋጥመዋል። ኢየሱስ ክርስቶስ አይሁድንና አሕዛብን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አንድ አድርጓቸዋል። ይህ የቤተ መቅደሱ መጠቀስ በኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለነበሩት አይሁዶችም ሆነ አሕዛብ የጎላ ጠቀሜታ ይኖረዋል። አይሁዶች ሄሮድስ በኢየሩሳሌም ያሠራውን ቤተ መቅደስ ሲያስቡ፣ አሕዛብ ደግሞ የዲያናን ቤተ ጣዖት ያስባሉ። ሁለቱም ቤተ መቅደሶች ሊጠፉ ተወስነዋል። ኢየሱስ ክርስቶስ የሚገነባው ሕንጻ ግን ለዘላለም ይኖራል። «ቤተ ክርስቲያኔን እሠራለሁ» (ማቴ. 16:18)። መንፈስ ቅዱስ ሙት ድንጋዮችን ከኃጢአት ጉድጓድ በማውጣት [መዝ. (40):2]፣ ሕይወትን በመስጠትና ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ በማምጣት ይህንን ቤተ መቅደስ ያንጸል (1ኛ ጴጥ. 2:5)። ይህ ቤተ መቅደስ የክርስቶስ አካል በመሆን በልዩ መንገድ ተጋጥሟል (ኤፌ. 2:21፤ 4:16)። በዚህ ዓይነት እያንዳንዱ ብልት የእግዚአብሔርን ፈቃድ ይፈጽማል።

ይህንን ምዕራፍ መለስ ብለህ ስትመለከት እግዚአብሔር በጸጋው ለኃጢአተኞች ስላደረገው ነገር እርሱን ማመስገንህ የማይቀር ነው። በክርስቶስ በኩል ከሞት አስነሥቶ ከዙፋን ላይ አስቀምጦናል። ዕርቅን አድርጎ በመቅደሱ ውስጥ አኑሮናል። መንፈሳዊ ምትም ሆነ መንፈሳዊ ርቀት የእግዚአብሔርን ጸጋ ሊረታ አይችልም! ያዳንም በተናጠል ብቻ ሳይሆን እንደ ቤተ ክርስቲያኑ አካል በኅብረትም ነው። የእግዚአብሔር ዘላለማዊ ዕቅድ አካል መሆን ምንኛ ታላቅ ዕድል ነው!

ይህ ወደ ሁለት ተግባራዊ ተዛምዶዎች ይመራናል።

በመጀመሪያ፡ የእግዚአብሔርን ጸጋ በግልህ ተቀብለሃል? በመንፈሳዊ ሕይወትህ ሙት ነህ? ከእግዚአብሔር ሩቅ ነህ? ወይስ በክርስቶስ አምነህ እርሱ ብቻ የሚሰጠውን የዘላለም ሕይወት ተቀብለሃል? መንፈሳዊ ስፍራህን የማታውቅ ከሆነ ወደ ክርስቶስ ትመለስ ዘንድ አደፋፍርሃለሁ። እንደ ሕዝበ እስራኤል ብዙ መንፈሳዊ

ዕድሎች ተሰጥተውህ ሳለ እነዚህን ዕድሎች የሰጠህን አምላክ ችላ እያልህ ሊሆን ይችላል። ወይም ደግሞ እንደ አሕዛብ ከእግዚአብሔር ፊትህን መልሰህ ሆን ብለህ በኃጢአትና ባለመታዘዝ እየተመላለሰህ ይሆናል። ያለህበት ሁኔታ የትኛውም ቢሆን «ልዩነት የለምና፤ ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ኅድሎአቸዋል» (ሮሜ 3:23)። የክርስቶስን ስም ጥራ፤ እርሱ ያድንሃል።

ሁለተኛ፡ አንተ በክርስቶስ ላይ እውነተኛ እምነት ካለህ ሌሎች በእርሱ እንዲያምኑ ትረዳቸዋለህ? ከሞት እንደመነሣትህ መጠን በአዲስ ሕይወት ትመላለሳለህ? (ሮሜ 6:4)። ይህንን የዘላለም ሕይወት መልካም የምስራች ለሌሎች ታካፍላለህ? አንተ አሁን ከእግዚአብሔር ጋር ጠላት አይደለህም። ከእግዚአብሔር ጋር በመዋጋት ላይ ላሉት የእግዚአብሔርን ሰላም ትነግራቸዋለህ?

ኢየሱስ ክርስቶስ ዕርቅን ተግባራዊ ለማድረግ ሲል ሞቶአል። እኔና አንተ የዕርቁን መልእክት የራሳችን አድርገን ልንኖር ይገባል። እግዚአብሔር የማስታረቅን ቃል በእኛ አኑሮአል (2ኛ ቆሮ. 5:20)። እግሮቻችን በሰላም ወንጌል በመዘጋጀት ተጫምተው ሊቆሙ ይገባል (ኤፌ. 6:15)። «የሚያስተራርቁ ብፁዓን ናቸው፤ የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉና» (ማቴ. 5:9)።

አንድ ወንጌላዊ በመንደር ገበያ ውስጥ እየሰበከ ሳለ አንዳንድ ሰዎች በመልክ ጥፋነቱ ይሳሳቁበት ጀመር። እርሱም ለሕዝቡ፡ «እርግጥ ነው ራሱ በራ በመሆኔ መልካም ጸጉር የለኝም። ጥርሴም የእኔ ባለመሆናቸው ውብ አይደሉም። የጥርስ ሐኪም ነው የተከለልኝ። የሚያምር ፊትም ሆነ ልብስ የምገዛበት ገንዘብ የለኝም። ይህንን ግን አውቃለሁ፤ የሚያምሩ እግሮች አሉኝ» ሲል ከተናገረ በኋላ ኢሳይያስ 52:7 አነበበላቸው። «የምስራች የሚናገር፡ ሰላምንም የሚያወራ. . . ሰው እግሩ በተራሮች ላይ እጅግ ያማረ ነው።» የሚያምር እግር አላችሁ?